

Официален вестник

на Европейския съюз

L 23

Издание
на български език

Законодателство

Година 54
27 януари 2011 г.

Съдържание

II *Незаконодателни актове*

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) № 61/2011 на Комисията от 24 януари 2011 година за изменение на Регламент (ЕИО) № 2568/91 относно характеристиките на маслиновото масло и маслиновото масло от остатъчен материал и съответните методи за анализ 1
  - ★ Регламент (ЕС) № 62/2011 на Комисията от 26 януари 2011 година за изключване на подучастъци 27 и 28.2 на ICES от определени ограничения на риболовното усилие за 2011 г. съгласно Регламент (ЕО) № 1098/2007 на Съвета за създаване на многогодишен план за запасите от треска в Балтийско море и за риболовните предприятия, които експлоатират тези запаси 15
  - ★ Регламент (ЕС) № 63/2011 на Комисията от 26 януари 2011 година за определяне на подробни разпоредби относно заявлението за дерогация по отношение на целите за специфични емисии на CO₂ в съответствие с член 11 от Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ 16
- Регламент (ЕС) № 64/2011 на Комисията от 26 януари 2011 година за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 29

Цена: 4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

IV *Актове, приети преди 1 декември 2009 г. по силата на Договора за ЕО, Договора за ЕС и Договора за Евратом*

- ★ Решение на Надзорния орган на ЕАСТ № 191/09/COL от 22 април 2009 година за седемнадесето изменение на процесуалните и материалноправните норми в сферата на държавната помощ, въвеждащо нова глава в обработването на обезценените активи в банковия сектор на ЕИП 31

Поправки

- ★ Поправка на Регламент (ЕС) № 1261/2010 на Комисията от 22 декември 2010 година за налагане на временно изравнително мито върху вноса на някои пръти от неръждаема стомана с произход от Индия (ОВ L 343, 29.12.2010 г.) 53

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 61/2011 НА КОМИСИЯТА

от 24 януари 2011 година

за изменение на Регламент (ЕИО) № 2568/91 относно характеристиките на маслиновото масло и маслиновото масло от остатъчен материал и съответните методи за анализ

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾, и по-специално член 113, параграф 1, буква а) и член 121, буква з), във връзка с член 4 от него,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕИО) № 2568/91 ⁽²⁾, определя физическите и химическите характеристики на маслиновото масло и маслиновото масло от остатъчен материал и методите за анализ на тези характеристики. Тези методи, както и пределните стойности, отнасящи се до характеристиките на маслото, следва да бъдат актуализирани, като се отчетат както мненията на експертите в областта на химията, така и дейностите, проведени в рамките на Международния съвет за маслиновото масло.
- (2) По-специално, предвид факта, че експертите в областта на химията са стигнали до заключението, че етиловите естери на мастни киселини и метиловите естери на мастни киселини представляват полезен параметър за оценка на качеството на необработеното маслиново масло с екстра качество, е целесъобразно да бъдат включени пределните стойности за посочените естери, както и метод за определяне на тяхното съдържание.
- (3) За да се предостави период за адаптиране към новите стандарти и време за въвеждане на средствата за прилагането им, и за да се избегнат нарушения при търговските сделки, измененията в настоящия регламент следва да се прилагат от 1 април 2011 г. Поради същите причини следва да се предвиди разпоредба, съгласно която маслиново масло и маслиново масло от остатъчен материал, които са произведени и етикетирани законно в Съюза или са внесени в Съюза законно и са

допуснати за свободно обръщение преди посочената дата, да могат да се продават до изчерпване на наличностите.

- (4) Регламент (ЕИО) № 2568/91 следва да бъде съответно изменен.
- (5) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Управителния комитет за общата организация на селскостопанските пазари,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕИО) № 2568/91 се изменя, както следва:

- 1) В член 2, параграф 1 се добавя следното тире:

„— за установяване на съдържанието на въсьци, етилови естери на мастни киселини и метилови естери на мастни киселини посредством капилярна газова хроматография — методът, определен в приложение XX“

- 2) В съдържанието на приложенията се добавя следното:

„Приложение XX: Метод за установяване на съдържанието на въсьци, етилови естери на мастни киселини и метилови естери на мастни киселини посредством капилярна газова хроматография“

- 3) Приложение I се замества от текста в приложение I към настоящия регламент.
- 4) Добавя се приложение XX, както е посочено в приложение II към настоящия регламент.

Член 2

Продукти, които са били законно произведени и етикетирани в Съюза или са били внесени законно в Съюза и допуснати за свободно обращение преди 1 април 2011 г. могат да се продават до изчерпване на складовите наличности.

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 248, 5.9.1991 г., стр. 1.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 април 2011 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 24 януари 2011 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

ХАРАКТЕРИСТИКИ НА ВИДОВЕТЕ МАСЛИНОВО МАСЛО

Категория	Етилови естери на мастни киселини (FAME) и метилови естери на мастни киселини (FAEE)	Киселинност (%) (*)	Прекисно число мEq O ₂ /kg (*)	Парафини mg/kg (**)	2-глицерил монопалмитат (%)	Стигматидиен mg/kg (1)	Разлика: ECN42 (HPLC) - ECN42 теоретично пресмятане	K ₂₃₂ (*)	K ₂₇₀ (*)	ΔK (*)	Органолептическа оценка Средна стойност на дефектите (Md) (*)	Органолептическа оценка Средна стойност на плодовия аромат (Mf) (*)
1. Необработено маслиново масло екстра качество	Σ FAME + FAEE ≤ 75 mg/kg или 75 mg/kg < Σ FAME + FAEE ≤ 150 mg/kg и (FAEE/FAME) ≤ 1,5	≤ 0,8	≤ 20	≤ 250	≤ 0,9 ако сумарният % палмитинова киселина ≤ 14% ≤ 1,0 ако сумарният % палмитинова киселина > 14%	≤ 0,10	≤ 0,2	≤ 2,50	≤ 0,22	≤ 0,01	Md = 0	Mf > 0
2. Необработено маслиново масло	—	≤ 2,0	≤ 20	≤ 250	≤ 0,9 ако сумарният % палмитинова киселина ≤ 14% ≤ 1,0 ако сумарният % палмитинова киселина > 14%	≤ 0,10	≤ 0,2	≤ 2,60	≤ 0,25	≤ 0,01	Md ≤ 2,5	Mf > 0
3. Маслиново масло за осветление	—	> 2,0	—	≤ 300 (3)	≤ 0,9 ако сумарният % палмитинова киселина ≤ 14% ≤ 1,1 ако сумарният % палмитинова киселина > 14%	≤ 0,50	≤ 0,3	—	—	—	Md > 2,5 (2)	—
4. Рафинирано маслиново масло	—	≤ 0,3	≤ 5	≤ 350	≤ 0,9 ако сумарният % палмитинова киселина ≤ 14% ≤ 1,1 ако сумарният % палмитинова киселина > 14%	—	≤ 0,3	—	≤ 1,10	≤ 0,16	—	—
5. Маслиново масло — смес от рафинирано и от висококачествено маслиново масло	—	≤ 1,0	≤ 15	≤ 350	≤ 0,9 ако сумарният % палмитинова киселина ≤ 14% ≤ 1,0 ако сумарният % палмитинова киселина > 14%	—	≤ 0,3	—	≤ 0,90	≤ 0,15	—	—
6. Сурово маслиново масло от остатъчен материал	—	—	—	> 350 (4)	≤ 1,4	—	≤ 0,6	—	—	—	—	—
7. Рафинирано маслиново масло от остатъчен материал	—	≤ 0,3	≤ 5	> 350	≤ 1,4	—	≤ 0,5	—	≤ 2,00	≤ 0,20	—	—
8. Маслиново масло от остатъчен материал	—	≤ 1,0	≤ 15	> 350	≤ 1,2	—	≤ 0,5	—	≤ 1,70	≤ 0,18	—	—

(1) Общо количество на изомерите, които могат (или не могат) да бъдат отделени чрез капиллярна колона.

(2) Или когато средната стойност на дефектите е по-малка или равна на 2,5, а средната стойност на плодовия аромат е равна на 0.

(3) Масло със съдържание на восъци между 300 mg/kg и 350 mg/kg се определя като масло за осветление, ако общото съдържание на алифатни алкохоли е по-малко или равно на 350 mg/kg или ако процентното съдържание на еритродиол и уваол е по-малко или равно на 3,5%.

(4) Масло със съдържание на восъци между 300 mg/kg и 350 mg/kg се определя като сурово маслиново масло от остатъчен материал, ако общото съдържание на алифатни алкохоли е над 350 mg/kg и ако процентното съдържание на еритродиол и уваол е над 3,5%.

Категория	Съдържание на киселини ⁽¹⁾						Общо кол. транс-олеинови изомери (%)	Общо кол. транс-линолеови + транс-линолеови изомери (%)	Съдържание на стероли						Общо стероли (mg/kg)	Еритродиол и уваол (%) (**)
	Миристинова (%)	Линоленова (%)	Арахидинова (%)	Ейкозенова (%)	Бехенова (%)	Лигноцеридова (%)			Холестерол (%)	Брасикастерол (%)	Кампестерол (%)	Стигмастерол (%)	Бета-ситостерол (%) ⁽²⁾	Делта-7-Стигмастерол (%)		
1. Необработено маслиново масло екстра качество	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,05	≤ 0,05	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Камп.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
2. Необработено маслиново масло	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,05	≤ 0,05	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Камп.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
3. Маслиново масло за осветление	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,10	≤ 0,10	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	—	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5 ⁽³⁾
4. Рафинирано маслиново масло	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,20	≤ 0,30	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Камп.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
5. Маслиново масло — смес от рафинирано и необработено	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,20	≤ 0,30	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Камп.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
6. Сурово маслиново масло от остатъчен материал	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,20	≤ 0,10	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	—	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 2 500	> 4,5 ⁽⁴⁾
7. Рафинирано маслиново масло от остатъчен материал	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,40	≤ 0,35	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	< Камп.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 800	> 4,5
8. Маслиново масло от остатъчен материал	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,40	≤ 0,35	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	< Камп.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 600	> 4,5

⁽¹⁾ Съдържание на други мастни киселини (%): палмитинова: 7,5 - 20,0; палмитолеинова: 0,3 - 3,5; хептадеканова: ≤0,3; хептадеценова: ≤0,3; стеаринова: 0,5 - 5,0; олеинова: 55,0 - 83,0; линолова: 3,5 - 21,0

⁽²⁾ Сбор от : делта-5,23-сигмастидиенол+хлестерол+бета-ситостерол+ситостанол+делта-5-авенастерол+делта-5,24-стигмастидиенол.

⁽³⁾ Масло със съдържание на восъци между 300 mg/kg и 350 mg/kg се счита за маслиново масло за осветление, ако общото съдържание на алифатни алкохоли е по-малко или равно на 350 mg/kg или ако процентното съдържание на еритродиол и уваол е по-малко или равно на 3,5%.

⁽⁴⁾ Масло със съдържание на восъци между 300mg/kg и 350 mg/kg се счита за сурово маслиново масло от остатъчен материал, ако общото съдържание на алифатни алкохоли е над 350 mg/kg и ако процентното съдържание на еритродиол и уваол е над 3,5.

Забележки:

- а) Резултатите от анализите трябва да бъдат изразени с толкова знака след запетаята, с колкото се дава всяка една характеристика. Последното число трябва да бъде увеличено с една единица, ако следващото число е по-голяма от 4.
- б) Ако дори само една характеристика не отговаря на посочените стойности, категорията на маслото може да бъде променена или маслото да бъде обявено за нечисто съгласно настоящия регламент.
- в) Ако характеристиките, които се отнасят за качеството на маслото, са обозначени със звездичка (*), това означава, че:
— за маслиновото масло за осветление може и двете съответни граници да бъдат различни от посочените стойности;
— за необработеното маслиново масло, ако поне една от тези граници е различна от посочените стойности, категорията на растителното масло се променя независимо от това, че то все още се класифицира в някоя от категориите на висококачественото маслиново масло.
- г) Ако характеристиките, които се отнасят до качеството на маслото са обозначени с две звездички (**) това означава, че за всички видове маслиново масло от остатъчен материал не е задължително едновременно и двете съответни граници да отговарят на посочените стойности.“

ПРИЛОЖЕНИЕ II

„ПРИЛОЖЕНИЕ XX

Метод за определяне на съдържанието на парафини, метилови естери на мастни киселини и етилови естери на мастни киселини чрез капилярна газова хроматография

1. ЦЕЛ

Този метод се използва за определяне съдържанието на въсьци, метилови и етилови естери на мастни киселини в маслиновите масла. Отделните въсьци и алкилови естери се разделят според броя на въглеродните атоми. Методът се препоръчва като средство за разграничаване на маслиновото масло от маслиновото масло от кюспе и като качествен параметър за необработените маслинови масла с екстра качество, правещ възможно откриването на фалшифицирани смеси на необработени маслинови масла с екстра качество с по-нискокачествени, независимо дали са необработени масла, масла за осветление или обезмирисени масла.

2. ПРИНЦИП

Добавяне на подходящи вътрешни стандарти към маслото и разделяне чрез хроматография върху колонка от хидратиран силикагел. Добиване на елюираната при опитните условия фракция (при полярност, по-ниска от тази за триаилглицерините) и директен анализ чрез капилярна газова хроматография.

3. АПАРАТУРА

3.1. Ерленмайерова колба, 25 ml.

3.2. **Съгълена колона** за течна хроматография, с вътрешен диаметър 15 mm, дължина 30—40 cm, оборудвана с кранче.

3.3. **Газов хроматограф**, подходящ за използване с капилярна колона, снабдена със система за директно подаване в колоната, състоящ се от:

3.3.1. **Термостатирана пещ с програмиране на температурата.**

3.3.2. **Инжектор за студено пускане** за директно подаване в колоната.

3.3.3. **Пламъчно-йонизационен детектор и усилвателен преобразувател.**

3.3.4. **Записващ интегратор** (забележка 1) за използване с усилвателния преобразувател (точка 3.3.3), с инертност не по-голяма от 1 s и с променлива скорост на подаване на хартията.

Забележка 1: Когато данните от газовата хроматография се въвеждат с персонален компютър може да се използва компютъризирани системи.

3.3.5. **Капилярна колона, аморфен кварц (за анализиране на въсьците и метиловите и етиловите естери)**, дължина от 8—15 m, вътрешен диаметър 0,25—0,32 mm, с вътрешно покритие в течна фаза (забележка 2) до равномерна дебелина на слоя 0,10—0,30 μm .

Забележка 2: За целта се продават подходящи готови течни фази като SE52, SE54 и др.

3.4. **Микроспринцовка**, 10 μl , със закалена игла, за директно подаване в колоната.

3.5. **Електрически уред за разклащане.**

3.6. **Ротационен изпарител.**

3.7. **Муфелна пещ.**

3.8. **Аналитична везна за претегляне с точност до 0,1 mg.**

3.9. Стандартно лабораторно оборудване.

4. РЕАГЕНТИ

- 4.1. **Силикагел**, размер на частиците — mesh 60—200 μm . Силикагелът се поставя в муфелната пещ при 500 °C в продължение на най-малко 4 часа. Остава се да се охлади и след това се добавя 2 % вода, отнесено към използваното количество силикагел. Разклаща се добре, за да се хомогенизира суспензията и се държи в сушилната поне 12 часа преди да се използва.

- 4.2. **n-хексан** с хроматографска чистота или чистота за остатък (чистотата трябва да бъде проверена).

ВНИМАНИЕ — парите за запалими. Да се държи настрана от източници на топлина, искри или открит пламък. Да се гарантира, че бутилките са винаги добре затворени. При употреба да се осигури подходяща вентилация. Да се избягва натрупването на пари и да се отстранят всички възможни причинители на пожар, като нагреватели или електрически уреди, които не са произведени от незапалим материал. Опасен е при вдишване, тъй като може да причини увреждане на нервните клетки. Да се избягва вдишването им. Ако е необходимо да се използва подходящ апарат за дишане. Да се избягва контакт с очите и кожата.

4.3. Етилов етер, хроматографска чистота.

ВНИМАНИЕ — силно запалим и леко токсичен. Предиизвиква дразнене на кожата. Вреден при вдишване. Може да причини увреждане на очите. Ефектите може да се проявят със закъснение. Може да образува взривоопасни прекиси. Парите за запалими. Да се държи настрана от източници на топлина, искри или открит пламък. Да се гарантира, че шишетата са винаги добре затворени. При употреба да се осигурява подходяща вентилация. Да се избягва натрупването на пари и да се отстранят всички възможни причинители на пожар, като нагреватели или електрически уреди, които не са произведени от незапалим материал. Да не се изпарява до сухо или почти сухо. Добавянето на вода или друг подходящ редуктор може да намали образуването на прекис. Да не се пие. Да се избягва вдишване на парите. Да се избягва продължителен или многократен контакт с кожата.

4.4. n-хептан, хроматографска чистота, или **изооктан**.

ВНИМАНИЕ — лесно запалим. Вреден при вдишване. Да се държи настрана от източници на топлина, искри или открит пламък. Да се гарантира, че бутилките са винаги добре затворени. При употреба да се осигурява подходяща вентилация. Да се избягва вдишване на парите. Да се избягва продължителен или многократен контакт с кожата.

4.5. **Стандартен разтвор на лаурилов арахидат** (забележка 3) — 0,05% (m/V) в хептан (вътрешен стандарт за восъци).

Забележка 3: Може да се използват и палмитилов палмитат, миристилов стеарат или арахидилов лауреат.

4.6. **Стандартен разтвор на метилов хептадеканоат** — 0,02 % (m/V) в хептан (вътрешен стандарт за метилови и етилови естери).

4.7. **Судан 1 (1-фенилазо-2-нафтол)**.

4.8. **Газ носител: водород или хелий, пречистен, чистота за газова хроматография.**

ВНИМАНИЕ

Водород. Леснозапалим, намира се под налягане. Да се държи настрана от източници на топлина, искри, открит пламък или електрически уреди, които не са произведени от незапалим материал. Да се гарантира, че клапата на бутилката е затворена, когато тя не се използва. Да се използва винаги с редуцирентил. Да се освободи пружината на редуцирентила преди отваряне на клапата на бутилката. Да не се застива пред изходния отвор на бутилката при отваряне на клапата. При употребата да се осигурява подходяща вентилация. Да не се прехвърля водород от една бутилка в друга. Да не се смесват газове в бутилката. Да се гарантира, че бутилките не могат да бъдат преобърнати. Да се пазят от слънчева светлина и настрана от източници на топлина. Да се съхраняват в корозионноустойчива среда. Да не се използват повредени или неетикетирани бутилки.

Хелий. Газ, сгъстен под високо налягане. Намалява количеството на кислорода за дишане. Бутилката да се съхранява затворена. При употреба да се осигурява подходяща вентилация. Да не се влиза в складови площи, освен ако не са с подходяща вентилация. Да се използва винаги с редуцирентил. Да се освободи пружината на редуцирентила преди отваряне на клапата на бутилката. Да не се прехвърля газ от една бутилка в друга. Да се гарантира, че бутилките не могат да бъдат преобърнати. Да не се застива пред изходния отвор на бутилката при отваряне на клапата. Да се пазят от слънчева светлина и настрана от източници на топлина. Да се съхраняват в корозионноустойчива среда. Да не се използват повредени или неетикетирани бутилки. Да не се вдишва. Да се използва само за технически цели.

4.9. Спомагателни газове:

- водород, пречистен, с чистота за газова хроматография.
- въздух, пречистен, с чистота за газова хроматография.

ВНИМАНИЕ

Въздух. Газ, съгъстен под високо налягане. Да се използва с повишено внимание при наличие на горими вещества, тъй като температурата на samozапалване на повечето органични съединения във въздуха е значително по-ниска при високо налягане. Да се гарантира, че клапата на шишето е затворена, когато то не се използва. Да се използва винаги редуцирвентил. Да се освободи пружината на редуцирвентила преди отваряне на клапата на бутилката. Да не се заства пред изходния отвор на бутилката при отваряне на клапата. Да не се прехвърля газ от една бутилка в друга. Да не се смесват газове в бутилката. Да се гарантира, че бутилките не могат да бъдат преобърнати. Да се пазят от слънчева светлина и настрани от източници на топлина. Да се съхраняват в корозионноустойчива среда. Да не се използват повредени или неетикетирани бутилки. Въздухът, предназначен за технически цели, не трябва да се вдишва или да се използва за уреди за дишане.

5. ПРОЦЕДУРА

5.1. Подготовка на хроматографската колона

Суспензията се 15 g силикагел (точка 4.1) в n-хексан (точка 4.2) и се подават в колоната (точка 3.2). Остава се да се утаи самостоятелно. Утаяването се завършва с помощта на електрически уред за разклащане, за да се осигури голяма еднородност на хроматографския слой. Перколират се 30 ml n-хексан, за да бъдат отстранени евентуални онечиствания. С помощта на аналитична везна (точка 3.8) се претеглят точно 500 mg от пробата в 25-милилитрова колба (точка 3.1) и се добавя подходящо количество вътрешен стандарт (точка 4.5) в зависимост от предполагаемото съдържание на восъци, например се добавя 0,1 mg лаурилов арахидат в случай на маслиново масло, 0,25 - 0,50 mg в случай на масло от маслиново кюспе и 0,05 mg метилов хептадеканоат за маслинови масла (точка 4.6).

Подготвената проба се прехвърля в хроматографската колона с помощта на две части от по 2 ml n-хексан (точка 4.2).

Остава се разтворителят да стигне до 1 mm над горното ниво на абсорбента. Перколират се допълнително n-хексан/етилов етер (99:1) и се събират 220 ml при дебит от около 15 капки на всеки 10 секунди. **(Тази фракция съдържа метиловите и етиловите естери и восъците).** (Забележка 4) (Забележка 5).

Забележка 4: Сместа от n-хексан/етилов етер (99:1) трябва да е пряко приготвена за деня.

Забележка 5: За да се контролира визуално правилното елюиране на восъците, към разтвора на пробата може да бъдат добавени 100 µl оцветител судан I (1 %).

Времето на запържане на оцветителя е между това на восъците и триацилглицерините. Следователно, когато оцветителят достигне дъното на хроматографската колона, отмиването трябва да бъде прекратено, тъй като всички восъци са били елюирани.

Получените фракции се изпаряват в ротационен изпарител до почти пълно отстраняване на разтворителя. Последните 2 ml се отстраняват при слаба струя азот. Събира се фракцията, съдържаща метиловите и етиловите естери, като се разрежда с 2-4 ml n-хептан или изооктан.

5.2. Анализ чрез газова хроматография

5.2.1. Предварителна процедура

Поставя се колоната в газовия хроматограф (точка 3.3), свързвайки входния отвор към системата на колоната, а изходния отвор към детектора. Проверява се апаратът за газова хроматография (работа на газовите контури, ефективност на детектора и записващата система и т.н.).

Ако колоната се използва за първи път, препоръчително е да бъде приведена към желаните условия. Подава се слаб поток от газ през колоната, след което се включва апаратът за газова хроматография. Нагрява се постепенно до достигане след около 4 часа на температура 350 °C.

Тази температура се поддържа в продължение на поне два часа, след което апаратът се регулира за работни условия (регулира се притокът на газ, запалва се пламъкът, свързва се към електронното записващо устройство (точка 3.3.4), регулира се температурата на пещта за колоната, регулира се детекторът и др.). Записва се сигналът при чувствителност поне два пъти по-висока от изискваната за анализа. Основната графика трябва да бъде линейна, без каквито и да било пикове, и да не бъде изместена.

Отрицателно линейно изместване показва, че свързките на колоната не са правилни, а положително изместване показва, че колоната не е приведена правилно към работни условия.

5.2.2. Избор на работните условия за въсци и метилови и етилови естери (забележка 6).

В общия случай работните условия са следните:

— Температура на колоната:

20 °C/min 5 °C/min

първо 80 °C (1') — 140 °C — 335 °C (20)

— Температура на детектора: 350 °C.

— Инжектирано количество: 1 µl от разтвора в n-хептан (2-4 ml).

— Газ носител: хелий или водород с оптимална линейна скорост за съответния газ (виж допълнение A).

— Чувствителност на измервателния уред: подходяща, за да бъдат изпълнени горните условия.

Забележка 6: Поради високата крайна температура се допуска положително изместване, но то не трябва да надвишава 10 % от обхвата на скалата.

Тези условия могат да бъдат променени според характеристиките на колоната и на газовия хроматограф, за да се отделят всички въсци и метилови и етилови естери на мастни киселини и да бъде постигнато задоволително максимално разделяне (виж фигури 2, 3 и 4) и време на задържане от 18 ± 3 минути за вътрешния стандарт от лаурилов арахидат. Най-представителният пик за въсците трябва да бъде над 60% от обхвата на скалата, а вътрешният стандарт от метил хептадеканоат за метилови и етилови естери трябва да достига обхвата на скалата.

Параметрите за интегриране на пиковете се определят по такъв начин, че да се извърши правилна оценка на съответните площи на пиковете.

5.3. Извършване на анализа

Вземат се 10 µl от разтвора с помощта на микроспринцовка от 10 µl като буталото се изтегля докато иглата се изпразни. Иглата се вкарва в системата за инжектиране и се извършва инжектиране бързо след 1-2 секунди. След около 5 секунди иглата внимателно се изтегля.

Записването продължава до пълното елюиране на въсците или стигмастиадиените, в зависимост от анализираната фракция.

Основната крива следва винаги да отговаря на поставените условия.

5.4. Определяне на пиковете

Пиковете се определят по времената на задържане, като се сравняват с тези на смеси на въсци, чиито времена на задържане са известни и са анализирани при същите условия. Алкиловите естери се разпознават в смеси на метилови и етилови естери по главните мастни киселини в маслиновите масла (палмитинова и олеинова).

На фигура 1 е представена хроматограма на въсците в необработено маслиново масло. На фигури 2 и 3 са показани хроматограмите на две продавани на дребно необработени маслинови масла с екстра качество, едното с метилови и етилови естери, а другото без. На фигура 4 са показани хроматограмите за най-висококачествено необработено маслиново масло с екстра качество и същото масло с пикове, дължащи се на 20 % обезмиришено масло

5.5. Количествен анализ на восъците

С помощта на интегратора се определят площите на пиковите, съответстващи на вътрешния стандарт от лаурилов арахидат и алифатните естери от C_{40} до C_{46} .

Определя се общото съдържание на восъци, като се добавя всеки отделен восък в mg/kg мастно вещество както следва:

$$\text{Восъци, mg/kg} = \frac{(\sum A_x) \cdot m_s \cdot 1\,000}{A_s \cdot m}$$

където:

A_x = е площта, съответстваща на пика за отделния естер, в отброяванията на компютъра.

A_s = е площта, съответстваща на пика за вътрешния стандарт от лаурилов арахидат, в отброяванията на компютъра

m_s = е масата на вътрешния стандарт от лаурилов арахидат, в милиграми;

m = е масата на взетата за определяне проба, в грамове.

5.5.1. Количествен анализ на метиловите и етиловите естери

С помощта на интегратора се определят площите на пиковите, съответстващи на вътрешния стандарт от метил хептадеканоат, на метиловите естери на масните киселини C_{16} и C_{18} и на етиловите естери на масните киселини C_{16} и C_{18} .

Определя се общото съдържание на всеки алкилов естер в mg/kg мастно вещество, както следва:

$$\text{Естер, mg/kg} = \frac{A_x \cdot m_s \cdot 1\,000}{A_s \cdot m}$$

където:

A_x = е площта, съответстваща на пика за отделния естер C_{16} и C_{18} , в отброяванията на компютъра

A_s = е площта, съответстваща на пика за вътрешния стандарт от метилов хептадеканоат, в отброяванията на компютъра

m_s = е масата на добавения вътрешен стандарт от метилов хептадеканоат, в милиграми;

m = е масата на взетата за определяне проба, в грамове.

6. ИЗРАЗЯВАНЕ НА РЕЗУЛТАТИТЕ

Записва се сумата от съдържанията на отделните восъци от C_{40} до C_{46} (*забележка 7*) в милиграми на килограм мастно вещество.

Записват се сумите от съдържанията на метиловите и етиловите естери от C_{16} до C_{18} и сумарната стойност от двете суми.

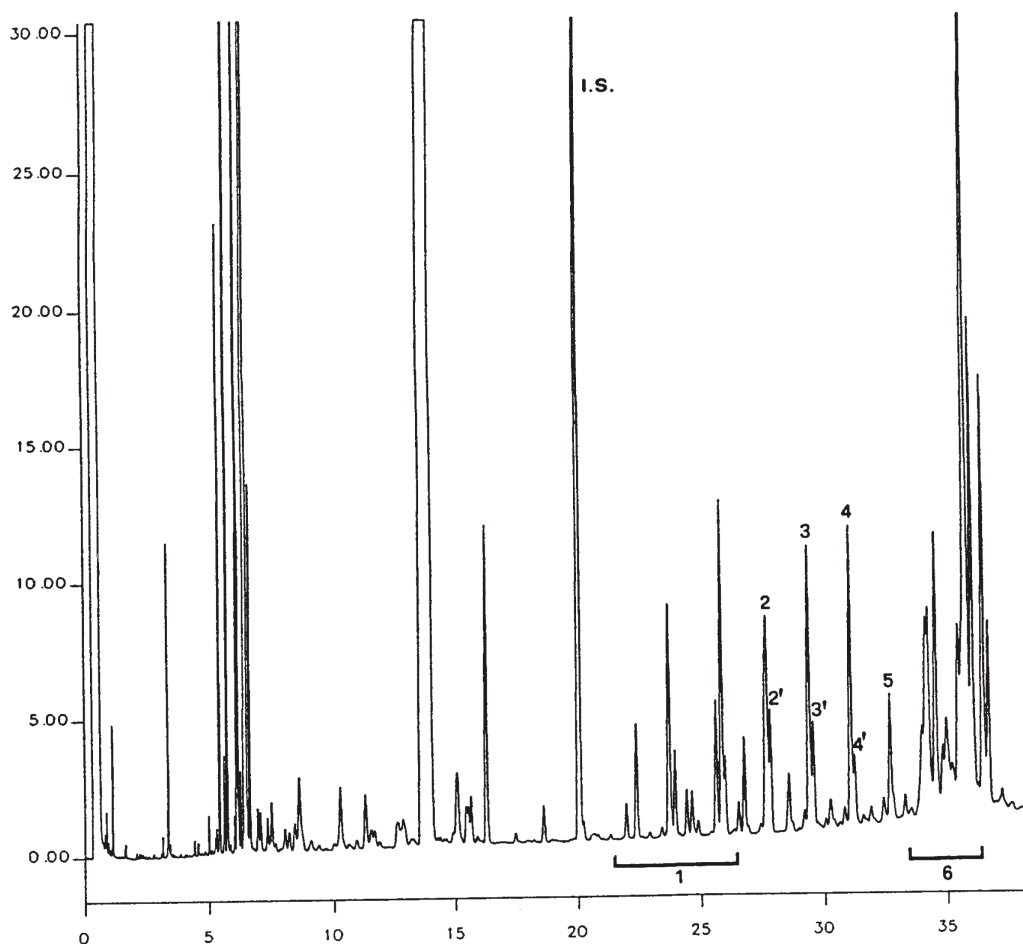
Резултатите следва да бъдат изразени чрез закръгляне до най-близкия mg/kg.

Забележка 7: Съставките, които трябва да бъдат определени количествено, съответстват на пиковите с четен брой въглеродни атоми сред естерите C_{40} до C_{46} , в съответствие с примерната хроматограма на восъците в маслиновото масло, показана на приложената фигура. За целите на разпознаването, ако естерът C_{46} е разделен, се препоръчва да се анализира фракцията на восъците на масло от маслиново кюспе, при което пикът C_{46} е различим, защото е явно преобладаващ.

Записва се съотношението на етиловите естери към метиловите естери

Фигура 1

Примерна газова хроматограма на фракцията на осъщите в маслиново масло (*)

Пикове с време на задържане на метиловите и етиловите естери на мастни киселини от 5 до 8 минути

Условни знаци:

I.S. — Лаурилов арахидат

1 — дитерпенови естери

2+2' — естери C₄₀

3+3' — естери C₄₂

4+4' — естери C₄₄

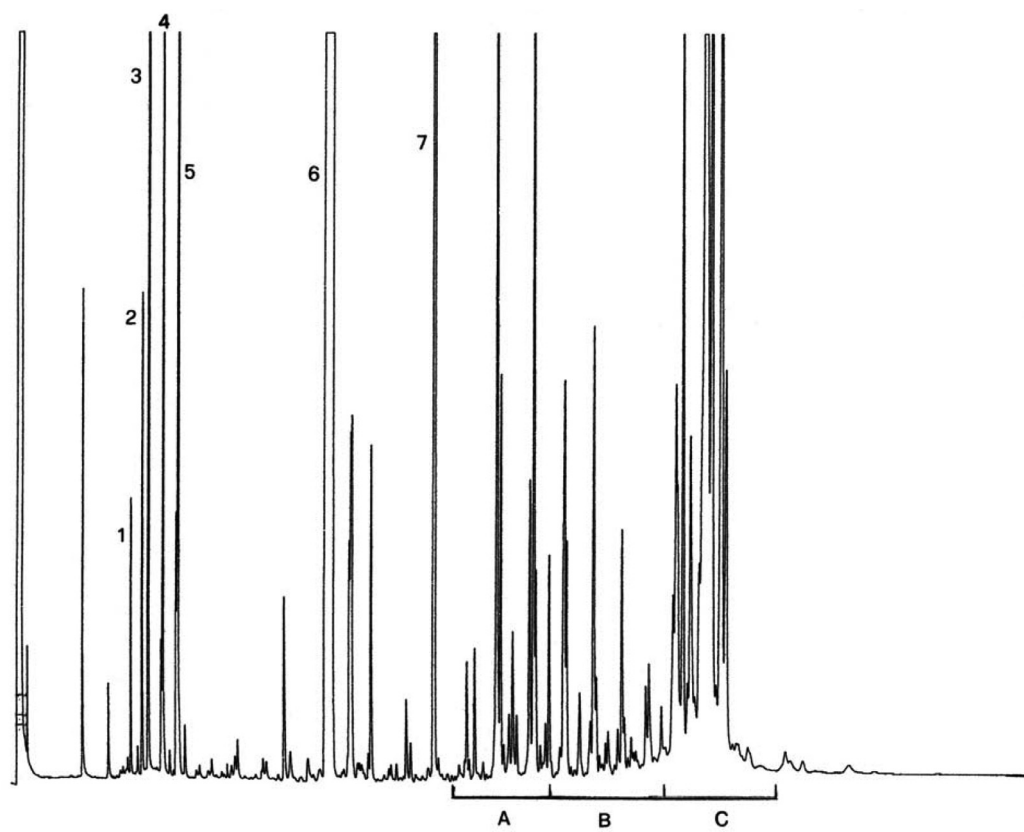
5 — естери C₄₆

6 = стеролови естери и тритерпенови алкохоли

(*) След елюирането на стероловите естери, хроматограмата не трябва да съдържа изразени пикове (триацилглицерини).

Фигура 2

Метилони естери, етилови естери и вощи в необработено маслиново масло

Условни знаци:

1 – метил C₁₆

2 – етил C₁₆

3 – метилов хептадеcanoат I.S.

4 – метил C₁₈

5 – етил C₁₈

6 – сквален

7 – лаурилов арахидаат I.S.

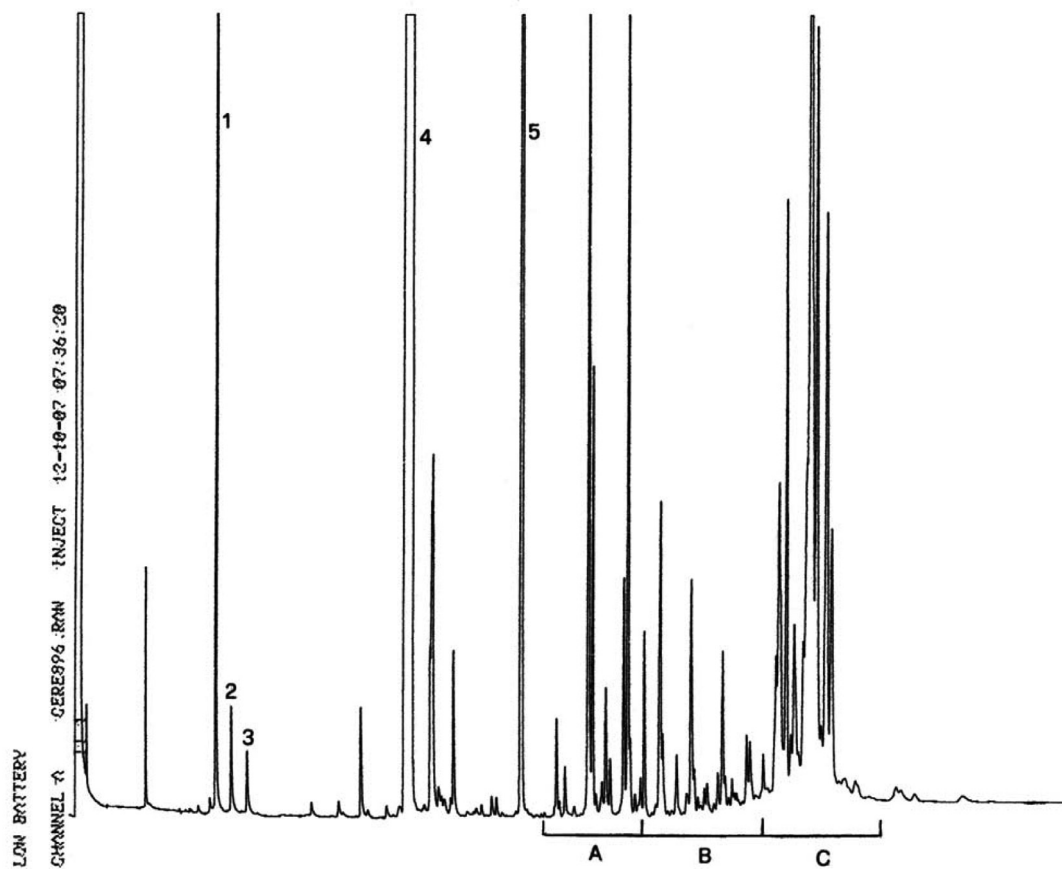
A – дитерпенови естери

B – вощи

C – стеролови естери и тритерпенови естери

Фигура 3

Метилнови естери, етилови естери и восъци в необработено маслиново масло с екстра качество

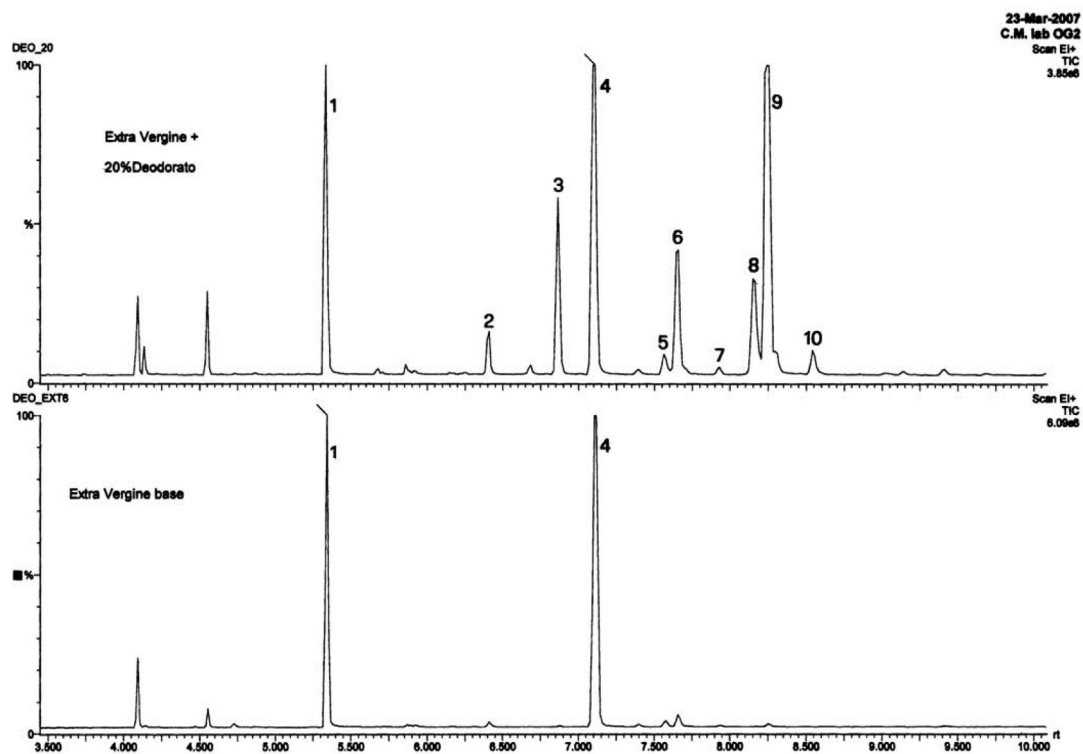

Условни знаци:

- 1 – метил хептадеканоат I.S.
- 2 – метил C₁₈
- 3 – етил C₁₈
- 4 – сквален
- 5 – лаурилов арахидат I.S.
- A – дитерпенови естери
- B – восъци
- C – стеролови естери и тритерпенови естери

Фигура 4

Част от хроматограма за необработено маслиново масло с екстра качество и същото масло с пикове от обезмирисено масло

Условни знаци:

- 1 – метилов миристенат I.S.
- 2 – метилов палмитат
- 3 – етилов палмитат
- 4 – метилов хептадеканат I.S.
- 5 – метилов линолеат
- 6 – метилов олеат
- 7 – метилов стеарат
- 8 – етилов линолеат
- 9 – етилов олеат
- 10 – етилов стеарат

*Приложение А***Определяне на линейната скорост на газа**

Инжектират се от 1 до 3 μl метан (или пропан) в газовия хроматограф след настройването му към нормалните работни условия. Измерва се времето, за което газът преминава през колоната от момента на инжектирането му до появяването на пика (t_M).

Линейната скорост в cm/s се пресмята по формулата L/t_M , където L е дължината на колоната в сантиметри, а t_M е измереното време в секунди.“

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 62/2011 НА КОМИСИЯТА

от 26 януари 2011 година

за изключване на подучастъци 27 и 28.2 на ICES от определени ограничения на риболовното усилие за 2011 г. съгласно Регламент (ЕО) № 1098/2007 на Съвета за създаване на многогодишен план за запасите от треска в Балтийско море и за риболовните предприятия, които експлоатират тези запаси

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1098/2007 на Съвета от 18 септември 2007 г. за създаване на многогодишен план за запасите от треска в Балтийско море и за риболовните предприятия, които експлоатират тези запаси, за изменение на Регламент (ЕИО) № 2847/93 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 779/97 ⁽¹⁾, и по-специално член 29, параграф 2 от него,

като взе предвид отчетите, представени от Дания, Германия, Естония, Латвия, Литва, Полша, Финландия и Швеция,

като взе предвид становището на Научния, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР),

като има предвид, че:

(1) Разпоредбите за ограничаване на риболовното усилие за запасите от треска в Балтийско море са посочени в Регламент (ЕО) № 1098/2007.

(2) Въз основа на Регламент (ЕО) № 1098/2007 в приложение II към Регламент (ЕС) № 1124/2010 на Съвета от 29 ноември 2010 г. за определяне на възможностите за риболов на определени рибни запаси и групи рибни запаси, приложими в Балтийско море, за 2011 година ⁽²⁾ се определят ограничения на риболовното усилие в Балтийско море за 2011 г.

(3) Съгласно член 29, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1098/2007 Комисията може да изключи подучастъци 27 и 28.2 от обхвата на определените ограничения на риболовното усилие, ако за последния отчетен период уловът на треска е бил под определен праг.

(4) Като се имат предвид отчетите на държавите-членки и препоръката на НТИКР, през 2011 г. подучастъци 27 и 28.2 следва да се изключат от обхвата на посочените ограничения на риболовното усилие.

(5) Регламент (ЕО) № 1124/2010 се прилага от 1 януари 2011 г. С оглед осигуряване на съгласуваност с посочения регламент настоящият регламент следва да се прилага със задна дата от тази дата.

(6) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета по рибарство и аквакултури,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Член 8, параграф 1, буква б), параграфи 3, 4 и 5 от Регламент (ЕО) № 1098/2007 не се прилагат за подучастъци на ICES 27 и 28.2 през 2011 г.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 януари 2011 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 26 януари 2011 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ ОВ L 248, 22.9.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 318, 4.12.2010 г., стр. 1.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 63/2011 НА КОМИСИЯТА

от 26 януари 2011 година

за определяне на подробни разпоредби относно заявлението за дерогация по отношение на целите за специфични емисии на CO₂ в съответствие с член 11 от Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за определяне на стандарти за емисиите от нови леки пътнически автомобили като част от цялостния подход на Общността за намаляване на емисиите на CO₂ от лекотоварните превозни средства⁽¹⁾, и по-специално член 11, параграф 8 от него,

като има предвид, че:

- (1) В съответствие с член 11 от Регламент (ЕО) № 443/2009 дребните и тясноспециализираните производители на автомобили могат да подадат заявление за алтернативни цели за намаляване на емисиите в съответствие с техния потенциал за намаляване на специфичните емисии на CO₂ на превозните средства, като целите са съобразени с особеностите на пазара за типа произвеждан лек автомобил.
- (2) При определяне на потенциала на дребния производител за намаляване на емисиите се оценява неговият икономически и технологичен потенциал. За целта заявителят следва да представи подробна информация за икономическата си дейност, както и информация за технологиите за намаляване на емисиите на CO₂, използвани при автомобилите. Изискваната информация включва данни, с които заявителят вече разполага и които не следва да доведат до допълнителна административна тежест.
- (3) С оглед гарантиране на последователност на целта за намаляване на емисиите на дребни и тясноспециализирани производители и с цел да се избегне поставянето в неизгодно положение на дребните производители, които са намалили своите средни специфични емисии на CO₂ преди 2012 г., целите за специфични емисии на CO₂ на тези производители следва да се сравняват с базовата линия на техните средни специфични емисии на CO₂ за 2007 г. Когато такива данни не съществуват, целта следва да се сравнява със средните специфични емисии на CO₂ през следващата календарна година, най-близка до 2007 г.
- (4) С цел да се вземе предвид ограниченото предлагане на продукти от страна на някои дребни производители и произтичашата от това ограничена възможност за разпределяне на намалението върху автомобилния парк, на заявителите следва да се предостави възможност да избират между една-единствена годишна цел за специфични емисии за периода на дерогацията и различни годишни цели, които водят до намаление в сравнение с базовата линия за 2007 г. в края на периода на дерогацията.

- (5) С член 11, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 443/2009 се предоставя възможност на някои тясноспециализирани производители да се възползват от алтернативна цел за специфичните емисии, която е с 25 % по-ниска от техните средни специфични емисии на CO₂ за 2007 г. Когато не съществува информация за средните специфични емисии на CO₂ на определен производител за 2007 г., се определя равностойна цел за специфичните емисии, основаваща се на най-добрите налични технологии за намаляване на емисиите на CO₂ за 2007 г. С цел да се определят най-добрите налични технологии за намаляване на емисиите на CO₂, следва да се използва съотношението между максималната мощност и масата на превозното средство, за да се разграничат различните пазарни характеристики на автомобили с определена маса.
- (6) С цел да се осигури на дребните и на тясноспециализираните производители ясна базова линия при определянето на целите за специфични емисии, бе изготвен списък на производителите и на техните средни специфични емисии на CO₂ в Съюза през 2007 г. след официални консултации с държавите-членки и основните заинтересовани страни, включително с асоциациите на европейските (ACEA), японските (JAMA) и корейските (KAMA) производители на автомобили, както и с Европейската асоциация на дребните производители (ESCA).
- (7) Някои данни, съдържащи се в заявлението за дерогация, не следва да бъдат предоставяни за публичен достъп, когато оповестяването на тази информация би засегнало защитата на търговските интереси, по-специално на информация, отнасяща се до производственото планиране на производителя, очакваните разходи и въздействието върху рентабилността на дружеството. Решенията за предоставяне на дерогации ще бъдат публикувани от Комисията в Интернет.
- (8) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета по изменение на климата, създаден по силата на член 9 от Решение № 280/2004/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се определя информацията, която трябва да се предостави от производителите с цел да се докаже, че условията за предоставяне на дерогация по силата на член 11, параграф 1 или член 11, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 443/2009 са изпълнени.

⁽¹⁾ ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 49, 19.2.2004 г., стр. 1.

Член 2

Определения

В допълнение към определенията, предвидени в членове 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 443/2009, се прилагат следните определения:

- а) „заявител“ означава производител по смисъла на член 11, параграф 1 или 4 от Регламент (ЕО) № 443/2009;
- б) „характеристики на превозното средство“ означава характерните особености на превозното средство, включително масата, неговите специфични емисии на CO₂, броят на местата, параметрите на двигателя, съотношението между мощността и масата, както и максималната скорост;
- в) „характеристики на пазара“ означава информация за характеристиките на превозното средство, наименованията и ценовите гами на автомобилите, които са в пряка конкуренция с превозните средства, за които се иска дерогация;
- г) „собствени производствени съоръжения“ означава инсталация за производство или сглобяване, използвана единствено от производителя за производство или сглобяване на нови леки пътнически автомобили изключително за този производител, включително, ако е приложимо, пътнически автомобили, предназначени за износ;
- д) „собствен център за проектиране“ означава звено, в което се проектира и разработва цялото превозно средство и което се контролира и използва изключително от заявителя.

Член 3

Заявление за дерогация в съответствие с член 11, параграфи 1 и 4 от Регламент (ЕО) № 443/2009

1. Заявлението за дерогация в съответствие с член 11, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 443/2009 се подава от заявителя в съответствие с образеца от приложение I към настоящия регламент и включва информацията, предвидена в член 4, параграф 1 и член 5 от настоящия регламент.
2. Заявлението за дерогация в съответствие с член 11, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 443/2009 се подава от заявителя в съответствие с образеца от приложение II към настоящия регламент и включва информацията, предвидена в член 4, параграф 2 и член 6 от настоящия регламент.

Член 4

Информация относно критериите за предоставяне на дерогации

1. Заявителят предоставя следната информация относно критериите за предоставяне на дерогации:
  - а) информация относно структурата на собственост на производителя или на групата свързани производители със съответната декларация, предвидена в приложение III;
  - б) за производител, който подава заявление за дерогация в съответствие с член 11, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 443/2009 или за група от свързани производители в съответствие с член 11, параграф 1, буква б) от посочения регламент, или за член на група от свързани производители в съответствие с член 11, параграф 1, буква в) от посочения регламент — броя на пътническите автомобили, официално

регистрирани в Съюза през трите календарни години, предхождащи датата на заявлението, или при липса на такива данни, едно от следните сведения:

- оценка, основаваща се на проверими данни за броя на автомобилите, регистрирани през периода, посочен в буква б), за които отговаря заявителят,
- ако за периода, посочен в буква б), не са регистрирани автомобили — броя на автомобилите, регистрирани през последната календарна година, за която са налични такива данни.

2. Лице, което подава заявление за дерогация в съответствие с член 11, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 443/2009, предоставя сведенията, посочени в параграф 1, буква б) от настоящия член единствено за календарната година, предшестваща датата на заявлението.

Член 5

Цел за специфични емисии и потенциал за намаляване на емисиите в съответствие с член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 443/2009

1. Заявителят представя средните специфични емисии на CO₂ на своите пътнически автомобили, регистрирани през 2007 г., освен ако средните специфични емисии на CO₂ за посочената година са включени в приложение IV към настоящия регламент. Ако посочената информация не е налична, заявителят представя средните специфични емисии на CO₂ на своите пътнически автомобили, регистрирани през следващата календарна година, най-близка до 2007 г.

2. Заявителят предоставя следната информация относно дейността си:

- а) за календарната година, предхождаща датата на заявлението — броя на наетите лица и размера на производствените съоръжения в квадратни метри;
- б) оперативния модел на производствените съоръжения, като се посочи кои от проектантските и производствените дейности се извършват от заявителя и кои се възлагат на подизпълнители;
- в) при свързано предприятие — дали технологиите се ползват съвместно от производителите и кои дейности се възлагат на подизпълнители;
- г) за петте календарни години, предхождащи датата на заявлението — обема на продажбите, годишния оборот, нетната печалба, разходите за научноизследователска и развойна дейност, а при свързано предприятие — нетните трансфери към дружеството майка;
- д) характеристиките на пазарите им;
- е) ценовата листа за всички версии на автомобили, за които е поискана дерогацията, за календарната година, предхождаща датата на заявлението, както и очакваната ценова листа за автомобилите, които се планира да бъдат пуснати на пазара и да бъдат обхванати от дерогацията.

Когато заявлението се подава от производител, който отговаря за повече от 100 автомобила годишно, информацията по буква г) се придружава от официално заверени отчети или се заверява от независим одитор.

3. Заявителят предоставя следната информация относно технологичния си потенциал:

- а) списъка на технологиите за намаляване на емисиите на CO₂, използвани за неговите леки пътнически автомобили, въведени на пазара през 2007 г., или, ако тези данни не са налични — за следващата година, най-близка до 2007 г., или ако производителите планират да навлязат на пазара — за годината, през която дерогацията започва да се прилага;
- б) списъка на технологиите за намаляване на емисиите на CO₂, използвани за неговите леки пътнически автомобили по програмата за намаляване на емисиите, както и допълнителните разходи за тези технологии за всяка версия на превозно средство, обхваната от заявлението.

4. В съответствие с потенциала си за намаляване на емисиите заявителят предлага цел за специфични емисии за периода на дерогацията. Заявителят може да предложи също така годишни цели за специфични емисии.

Целта за специфични емисии или годишните цели за специфични емисии се определят така, че средните специфични емисии при изтичането на периода на дерогацията да са по-ниски в сравнение със средните специфични емисии на CO₂, посочени в параграф 1.

5. Целта за специфични емисии или годишните цели за специфични емисии, предложени от заявителя в съответствие с член 11, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 443/2009, се придружава/т от програма за намаляване на емисиите по отношение на специфичните емисии на CO₂ на новия автомобилен парк на заявителя.

Програмата за намаляване на емисиите съдържа следното:

- а) график за въвеждане на технологиите за намаляване на емисиите на CO₂ за автомобилния парк на заявителя;
  - б) очакваните регистрации в Съюза за всяка година от периода на дерогацията и очакваните средни специфични емисии на CO₂, както и средната маса;
  - в) при годишни цели за специфични емисии — годишни подобрения на специфичните емисии на CO₂ за всяка версия на превозно средство, за която са въведени технологии за намаляване на CO₂.
6. Изпълнението от страна на заявителя на определена цел за специфични емисии или годишни цели за специфични емисии се оценява в съответствие с член 9 от Регламент (ЕО) № 443/2009 ежегодно през периода на дерогацията.

Член 6

Цел за намаляване на емисиите при дерогация в съответствие с член 11, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 443/2009

1. Заявителят представя средните специфични емисии на CO₂ на своите пътнически автомобили, регистрирани през 2007 г., освен ако средните специфични емисии на CO₂ за посочената година са включени в приложение IV към настоящия регламент.

2. Целта за намаляване на емисиите, определена в съответствие с член 11, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 443/2009, се прилага по отношение на базовата линия на средните специфични емисии на CO₂, посочени в параграф 1.

3. При липса на информация за средните специфични емисии на CO₂ на производителя за 2007 г. заявителят представя информация за характеристиките на превозното средство за всички типове автомобили, произведени от него, както и броя на автомобилите, произведени от заявителя, които заявителят очаква да бъдат регистрирани в Съюза през първата година от срока на дерогацията. Заявителят посочва за всички варианти на автомобили към кой клас превозни средства от посочените в таблицата от приложение V принадлежи вариантът.

4. Целта за специфични емисии се изчислява годишно въз основа на намалението с 25 % в сравнение с базовата линия за всеки клас превозно средство, посочено в приложение V.

Член 7

Оценка от Комисията

1. Ако Комисията не е изразила възражения в рамките на девет месеца от официалното получаване на пълно заявление в съответствие с член 11, параграф 1 или 4 от Регламент (ЕО) № 443/2009, се счита, че съответните условия за прилагане на дерогацията са изпълнени. Ако Комисията прецени, че заявлението е непълно, може да бъде поискана допълнителна информация. Когато допълнителната информация не се предостави в срока, определен в искането, Комисията може да отхвърли заявлението.

При отхвърляне на заявлението поради непълни данни или ако Комисията прецени, че предложената цел за специфични емисии не съответства на потенциала на заявителя за намаляване на емисиите, заявителят може да представи допълнено или преработено заявление за дерогация.

2. Заявленията се изпращат в хартиен и електронен формат до генералния секретариат на Европейската комисия на адрес 1049 Brussels, Belgium с бележката „Дерогация от Регламент (ЕО) № 443/2009“. Електронната версия се изпраща също така на функционалната електронна поща, посочена в приложение I.

3. Ако се установи, че информацията, която се съдържа в заявлението, е невярна или неточна, решението за предоставяне на дерогация се отменя.

Член 8

Обществен достъп до информация

1. Ако заявителят смята, че информацията, съдържаща се в заявлението, не следва да се оповестява в съответствие с член 11, параграф 9 от Регламент (ЕО) № 443/2009, той отбелязва това в заявлението, като обосновава твърдението си, че оповестяването на тази информация би засегнало защитата на неговите търговски интереси, включително по отношение на интелектуалната собственост.

2. Изключението от правото на публичен достъп до документи, предвидено в член 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, се счита за приложимо за следните видове информация:

- а) данни за програмата за намаляване на емисиите, предвидена в член 5, и по-специално сведения относно развитието на продуктовата гама на производителя;

⁽¹⁾ ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

- б) очаквано въздействие на технологиите за намаляване на емисиите на CO₂ върху производствените разходи, покупните цени на превозните средства и рентабилността на дружеството.

Член 9

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 26 януари 2011 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Стандартизиран образец на заявлението за дерогация, което трябва да бъде представено от производителите, отговарящи на критериите, определени в член 11, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 443/2009

Електронната версия на заявлението се изпраща на следния електронен адрес:

EC-CO2-LDV-IMPLEMENTATION@ec.europa.eu

1. Име, адрес и лице за контакт на производителя или на групата свързани производители

Имена на производителя	Пощенски адрес	Име на лицето за контакт	Електронен адрес на лицето за контакт	Телефонен номер на лицето за контакт

2. Критерии за предоставяне на дерогации**2.1. Заявителят член ли е на група свързани производители?**

ДА (прилага се декларацията от приложение III)

НЕ

2.2. Заявителят член ли е на група свързани производители, като в същото време работи в свои собствени производствени съоръжения и собствен център за проектиране?

ДА (прилага се декларацията от приложение III; вж. точка 2.3)

НЕ (вж. точки 2.4 и 2.5)

2.3. Брой на регистрациите в Съюза, ако заявлението се отнася до несвързан производител или до свързан производител, който работи в свои собствени производствени съоръжения и собствен център за проектиране:**2.3.1. Официални данни за трите календарни години, предхождащи датата на заявлението**

Година			
Брой на регистрациите в ЕС			

2.3.2. Когато официалните данни, предвидени в точка 2.3.1, не са налични за посочения период — оценка, основаваща се на проверими сведения

Година			
Брой на регистрациите в ЕС			

2.3.3. Когато данните, предвидени в точки 2.3.1 и 2.3.2, не са налични за посочения период — данните за последната календарна година, за която са налични такива сведения

Година	
Брой на регистрациите в ЕС	

2.4. Ако заявлението се отнася до група свързани производители, моля да предоставите следните сведения:

Имена на производителя	Пощенски адрес	Име на лицето за контакт	Електронен адрес на лицето за контакт	Телефонен номер на лицето за контакт

- 2.5. Брой на регистрациите в Съюза за група свързани производители, ако заявлението се отнася до група свързани производители и заявителят не работи в свои собствени производствени съоръжения и собствен център за проектиране:

- 2.5.1. Официални данни за трите календарни години, предхождащи датата на заявлението

Година			
Брой на регистрациите в ЕС			

- 2.5.2. Когато официалните данни, предвидени в точка 2.5.1, не са налични за посочения период — оценка, основаваща се на проверими сведения

Година			
Брой на регистрациите в ЕС			

- 2.5.3. Когато данните, предвидени в точки 2.5.1 и 2.5.2, не са налични за посочения период — данните за последната календарна година, за която са налични такива сведения

Година	
Брой на регистрациите в ЕС	

3. **Искана продължителност на дерогацията**

Брой на календарните години (максимум 5)	
--	--

4. **Предложение за цел за специфични емисии, изчислена като средна стойност за автомобилния парк за периода на дерогацията, или отделни цели за специфични емисии при годишно намаляване (в g CO₂/km)**

Година					
Цел за средни специфични емисии (g CO ₂ /km)					

5. **Специфична за дружеството информация**

- 5.1. Средни специфични емисии на CO₂ през 2007 г., ако не са включени в приложение IV (или ако не са налични — през следващата календарна година, най-близка до 2007 г.)
- 5.2. Брой на наетите лица за календарната година, предхождаща датата на заявлението
- 5.3. Размер на производствените съоръжения в квадратни метри през календарната година, която предхожда заявлението
- 5.4. Обем на продажбите за 5-те години, предхождащи датата на заявлението

Година					
Обем на продажбите					

- 5.5. Годишен оборот за 5-те години, предхождащи датата на заявлението

Година					
Оборот					

- 5.6. Характеристики на пазара

Информация за планираните продукти, които не са налични на пазара при подаване на заявлението, следва да се предостави в раздела на това заявление, отнасящ се до поверителната информация.

а) характеристики на превозното средство;

б) наименования и ценови гами на превозните средства, които са в пряка конкуренция, за годината, предхождаща датата на заявлението;

в) ценова листа на превозните средства, за които е поискана дерогацията, за календарната година, предхождаща датата на заявлението, или за годината, най-близка до датата на заявлението.

5.7. Кратко описание на оперативния модел на производствените съоръжения

РАЗДЕЛ ОТ ЗАЯВЛЕНИЕТО, СЪДЪРЖАЩ ПОВЕРИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

5.8. Нетна печалба за 5-те години, предхождащи датата на заявлението

Година					
Нетна печалба					

5.9. Разходи за научноизследователска и развойна дейност за 5-те години, предхождащи датата на заявлението

Година					
Разходи за научноизследователска и развойна дейност					

5.10. Нетна стойност на финансовите трансфери към дружеството майка при свързани предприятия през 5-те години, предхождащи датата на заявлението

Година					
Нетни трансфери					

6. **Данни за леките пътнически автомобили, които ще бъдат пуснати на пазара на съюза и за които ще отговаря заявителят**

6.1. Характеристики на пазара

6.1.1. Характеристики на превозното средство.

6.1.2. Наименования и ценови гами на превозните средства, които са в пряка конкуренция, за годината, предхождаща датата на заявлението.

6.1.3. Очаквана ценова листа на превозните средства, за които е поискана дерогацията.

7. **Технологичен потенциал на заявителя**

7.1. Списък на технологиите за намаляване на емисиите на CO₂, използвани за автомобилния парк на заявителя през 2007 г.

7.2. Когато списъкът по точка 7.1 не е наличен — списъкът за следващата календарна година, най-близка до 2007 г.

7.3. Когато заявителят планира да навлезе на пазара на Съюза, списъкът, предвиден в точка 7.1, се предоставя за първата година от дерогацията.

8. **Програма на заявителя за намаляване на емисиите**

8.1. График за внедряване на технологиите за намаляване на емисиите на CO₂ за автомобилния парк.

8.2. Очаквана средна стойност за автомобилния парк за периода на дерогацията:

8.2.1. Регистрации в Съюза за всяка година от периода на дерогацията.

8.2.2. Очаквана средна маса на превозните средства, които ще бъдат пуснати на пазара на Съюза.

8.2.3. Очаквани средни специфични емисии на CO₂ на превозните средства, които ще бъдат пуснати на пазара на Съюза.

8.3. Технологии за намаляване на емисиите на CO₂, които ще се внедряват за автомобилния парк на заявителя по програмата за намаляване на емисиите.

8.4. Допълнителни разходи — за всяка версия на превозно средство — за технологиите, които ще се внедряват в рамките на програмата.

8.5. При годишни цели — годишни подобрения на специфичните емисии на CO₂ на версиите на превозни средства, за които се въвеждат технологии за намаляване на емисиите на CO₂.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Стандартизиран образец на заявлението за дерогация, което трябва да бъде представено от производителите, отговарящи на критериите, определени в член 11, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 443/2009

ПУБЛИЧНО ДОСТЪПЕН РАЗДЕЛ ОТ ЗАЯВЛЕНИЕТО

1. Име, адрес и лице за контакт на производителя или на групата свързани производители

Имена на производителя	Пощенски адрес	Име на лицето за контакт	Електронен адрес на лицето за контакт	Телефонен номер на лицето за контакт

2. Критерии за предоставяне на дерогации

2.1. Заявителят член ли е на група свързани производители?

ДА (прилага се декларацията от приложение III; вж. точка 2.3)

НЕ (вж. точка 2.2)

2.2. Брой на регистрациите в Съюза, ако заявлението се отнася до несвързани производители:

2.2.1. Официалните данни за последната календарна година, предхождаща датата на заявлението

Година	
Брой на регистрациите в ЕС	

2.2.2. Когато официалните данни, предвидени в точка 2.2.1, не са налични за посочения период — оценка, основаваща се на проверими сведения

Година	
Брой на регистрациите в ЕС	

2.2.3. Когато данните, предвидени в точки 2.2.1 и 2.2.2, не са налични за посочения период — данните за последната календарна година, за която са налични такива сведения

Година	
Брой на регистрациите в ЕС	

2.3. Ако заявлението се отнася до група свързани производители:

2.3.1. Имената на свързаните производители

2.3.2. Броят на регистрациите в Съюза през календарната година, предшестваща датата на заявлението на групата свързани производители

Година	
Брой на регистрациите в ЕС	

2.3.3. Когато данните, предвидени в точка 2.3.2, не са налични — данните или оценка, основаваща се на проверими данни, за последната календарна година, за която са налични такива сведения

Година	
Брой на регистрациите в ЕС	

3. **Данни за леките пътнически автомобили, за които отговаря заявителят**

Информация за планираните продукти, които не са налични на пазара при подаване на заявлението, следва да се предостави в раздела на това заявление, отнасящ се до поверителната информация.

- 3.1. средни специфични емисии на CO₂ за 2007 г., ако не са включени в приложение IV към настоящия регламент
- 3.2. ако не са налични данни за 2007 г., се представя следното:
- а) регистрации в Съюза или оценка, основаваща се на проверими данни, ако не са налични официални данни при подаването на заявлението, за календарната година, най-близка до 2007 г.;
  - б) характеристики на превозното средство за всички типове автомобили;
  - в) списък на автомобилите, групирани по класове превозни средства, както са предвидени в приложение V.

4. **Цел за намаляване на специфичните емисии с 25 % в сравнение с базовата линия за 2007 г.**

РАЗДЕЛ ОТ ЗАЯВЛЕНИЕТО, СЪДЪРЖАЩ ПОВЕРИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

5. **Данни за леките пътнически автомобили, които ще бъдат пуснати на пазара на съюза от заявителя (отнася се до производители, които не са включени в приложение IV)**
- 5.1. Характеристики на превозното средство за всички автомобили
- 5.2. Списък на автомобилите, групирани по класове превозни средства, както са предвидени в приложение V
- 5.3. Очаквани регистрации в ЕС на превозни средства през първата година на дерогацията
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Стандартизиран образец на декларацията за структурата на собствеността

Член 11, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 443/2009

С настоящото декларирам, че съм законен представител на [име] (производителят), който подава заявление за дерогация в съответствие с член 11, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 443/2009 и който не е член на група свързани производители съгласно определението в член 3, параграф 2 от посочения регламент. Доколкото ми е известно, [име] (производителят) отговаря на условията за подаване на заявление за дерогация, както е предвидено в член 11, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 443/2009, и информацията, съдържаща се в заявлението, е вярна и точна. Приложена е информация за структурата на собствеността на [име] (производителят).

Подпис   Дата

Директор на [производител]

Член 11, параграф 1, буква б) или член 11, параграф 4, буква а) от Регламент (ЕО) № 443/2009

С настоящото декларирам, че съм законен представител на [име] (производителят), който подава заявление за дерогация в съответствие с член 11, [параграф 1] [параграф 4] (*) от Регламент (ЕО) № 443/2009 и който е член на група свързани производители, съгласно определението в член 3, параграф 2 от посочения регламент. Доколкото ми е известно [име] (производителят) отговаря на условията за подаване на заявление за дерогация, както е предвидено в член 11, [параграф 1] [параграф 4] (*) от Регламент (ЕО) № 443/2009, и информацията, съдържаща се в заявлението, е вярна и точна. Приложена е информация за структурата на собствеността на [име] (производителят).

Подпис   Дата

Директор на [производител]

Член 11, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 443/2009

С настоящото декларирам, че съм законен представител на [име] (производителят), който подава заявление за дерогация в съответствие с член 11 от Регламент (ЕО) № 443/2009 и който е член на група свързани производители, съгласно определението в член 3, параграф 2 от посочения регламент, но работи в свои собствени производствени съоръжения и собствен център за проектиране, съгласно определението в член 2 от Регламент (ЕО) № 000 на Комисията. Доколкото ми е известно, [име] (производителят) отговаря на условията за подаване на заявление за дерогация, както е предвидено в член 11, [параграф 1] от Регламент (ЕО) № 443/2009, и информацията, съдържаща се в заявлението, е вярна и точна. Приложена е информация за структурата на собствеността на [име] (производителят).

Подпис   Дата

Директор на [производител]

(*) Да се посочи приложимият параграф.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Списък на средните специфични емисии на CO₂ за Съюза през 2007 г. по производители

Производител	Средни емисии [g/km]	Производител	Средни емисии [g/km]
AIXAM	164,000	HONDA	157,613
ALPINA	219,932	HYUNDAI	162,046
AM GENERAL	357,000	ISUZU	176,133
ASTON MARTIN	377,860	IVECO	224,770
AUDI	184,752	JAGUAR	208,219
AUSTIN	450,000	KIA	157,239
AUTOMOBILES DANGEL	153,000	LAMBORGHINI	424,087
AVTOVAZ	216,632	LAND ROVER	250,399
BEAUFORD	208,000	LOTUS	208,399
BENTLEY	411,664	MAGYAR SUZUKI	156,280
BMW	171,684	MASERATI	354,687
BRABUS	246,000	MAZDA	172,568
BRONTO	233,000	MG	186,801
BUGATTI	577,667	MICHALAK	117,000
CATERHAM	236,088	MICROCAR	178,000
CHRYSLER	226,141	MITSUBISHI	174,649
CITROEN	142,536	MK SPORTSCARS	117,000
DACIA	154,650	MORGAN	202,324
DAIHATSU	153,070	NETHERLANDS CAR	141,061
DAIMLER	182,524	NISSAN	168,408
DIAMOND	260,000	OPEL	153,699
DONKERVOORT	194,000	OSV	135,915
DR MOTOR COMPANY	193,048	PERODUA	138,135
FERRARI	434,860	PEUGEOT	142,205
FIAT	141,496	PGO	201,767
FORD	149,343	PILGRIM	193,000
FUJI HEAVY INDUSTRIES	219,488	PORSCHE	287,710
GEELY	183,000	PROTON	155,185
GENERAL MOTORS	159,604	QUADZILLA	176,000
GM DAEWOO	160,071	QUATTRO	290,774
GUMPERT	342,000	RENAULT	146,893
GWM	253,480	ROLLS ROYCE	394,526
HC&E	220,000	ROVER	188,399

Производител	Средни емисии [g/km]	Производител	Средни емисии [g/km]
RUF	327,000	TATA	168,310
SAAB	190,444	TIGER	244,000
SALVADOR CAETANO	224,000	TOYOTA	150,634
SANTANA	165,965	TVR	397,500
SEAT	151,184	UAZ	314,000
SHUANGHUAN	270,000	VM	185,000
SKODA	149,387	VOLKSWAGEN	162,152
SOVAB	233,822	VOLVO	189,616
SSANGYONG	223,430	WIESMANN	310,000
SUZUKI	166,012		

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Емисии по базовата линия, основаващи се на най-добрите налични технологии за 2007 г., и цел за намаление с 25 % на специфичните емисии на CO₂ за всеки клас превозно средство

Клас превозно средство	Клас според масата ⁽¹⁾	Клас според съотношението мощност/маса	Емисии по базовата линия [g/km]	Цел за CO ₂ [g/km]
1	1	нисък	108	81
2	1	среден	118	89
3	1	висок	153	115
4	2	нисък	119	89
5	2	среден	138	104
6	2	висок	153	115
7	3	нисък	121	91
8	3	среден	136	102
9	3	висок	150	113
10	4	нисък	131	98
11	4	среден	144	108
12	4	висок	162	122
13	5	нисък	147	110
14	5	среден	152	114
15	5	висок	179	134

⁽¹⁾ Маса в готовност за движение, в съответствие с определението от Регламент (ЕО) № 443/2009.

— Класовете, определени според масата, съответстват на следното (закръглено до най-близкото цяло число):

Клас според масата	Интервал (kg)
1	0—1 225 kg
2	1 226—1 375 kg
3	1 376—1 475 kg
4	1 476—1 625 kg
5	1 626+ kg

— Класовете, определени според съотношението мощност/маса, съответстват на следното (закръглено до най-близкото цяло число):

Клас според съотношението мощност/маса	Интервал (kg)
Нисък	0—65 W/kg
Среден	66—85 W/kg
Висок	86+

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 64/2011 НА КОМИСИЯТА**от 26 януари 2011 година****за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾,като взе предвид Регламент (ЕО) № 1580/2007 на Комисията от 21 декември 2007 г. за определяне на правила за прилагане на регламенти (ЕО) № 2200/96, (ЕО) № 2201/96 и (ЕО) № 1182/2007 на Съвета в сектора на плодовете и зеленчуците ⁽²⁾, и по-специално член 138, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

в изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг от многостранните търговски преговори Регламент (ЕО) № 1580/2007 посочва критерии за определяне от Комисията на фиксирани стойности при внос от трети страни за продуктите и периодите, посочени в приложение XV, част А от посочения регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Фиксираните стойности при внос, посочени в член 138 от Регламент (ЕО) № 1580/2007, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 27 януари 2011 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 26 януари 2011 година.

За Комисията,
от името на председателя,
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 350, 31.12.2007 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)

Код по КН	Кодове на трети страни ⁽¹⁾	Фиксирана вносна стойност
0702 00 00	JO	78,3
	MA	59,8
	TN	100,1
	TR	102,1
	ZZ	85,1
0707 00 05	EG	182,1
	JO	84,0
	TR	101,4
	ZZ	122,5
0709 90 70	MA	57,2
	TR	121,1
	ZZ	89,2
0709 90 80	EG	66,7
	ZZ	66,7
0805 10 20	AR	41,5
	BR	41,5
	EG	56,5
	MA	57,1
	TN	75,2
	TR	69,0
	ZA	41,5
ZZ	54,6	
0805 20 10	IL	217,9
	MA	70,8
	TR	79,6
	ZZ	122,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	69,9
	IL	67,5
	JM	94,5
	MA	110,1
	PK	51,5
	TR	70,4
	ZZ	77,3
	ZZ	77,3
0805 50 10	AR	45,3
	TR	57,2
	UY	45,3
	ZZ	49,3
0808 10 80	AR	78,5
	CA	88,5
	CL	81,7
	CN	90,8
	MK	46,1
	NZ	78,5
	US	137,9
	ZZ	86,0
0808 20 50	CN	48,5
	US	127,1
	ZA	85,5
	ZZ	87,0

⁽¹⁾ Номенклатура на страните, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „друг произход“.

IV

(Актове, приети преди 1 декември 2009 г. по силата на Договора за ЕО, Договора за ЕС и Договора за Евратом)

РЕШЕНИЕ НА НАДЗОРНИЯ ОРГАН НА ЕАСТ

№ 191/09/COL

от 22 април 2009 година

за седемнадесето изменение на процесуалните и материалноправните норми в сферата на държавната помощ, въвеждащо нова глава в обработването на обезценените активи в банковия сектор на ЕИП

НАДЗОРНИЯТ ОРГАН НА ЕАСТ ⁽¹⁾,

КАТО ВЗЕ ПРЕДВИД Споразумението за Европейското икономическо пространство ⁽²⁾, и по-специално членове 61—63 от него и Протокол 26 към него,

КАТО ВЗЕ ПРЕДВИД Споразумението между държавите от ЕАСТ за създаване на надзорен орган и съд ⁽³⁾, и по-специално член 24 и член 5, параграф 2, буква б) от него,

КАТО ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ съгласно член 24 от Споразумението за надзор и съд, Органът прилага разпоредбите на Споразумението за ЕИП по отношение на държавната помощ,

КАТО ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ съгласно член 5, параграф 2, буква б) от Споразумението за надзор и съд, Органът издава известия или насоки по въпроси, свързани със Споразумението за ЕИП, в случай че Споразумението или Споразумението за надзор и съд изрично го предвиждат или ако Органът го счита за необходимо,

КАТО ПРИПОМНЯ процесуалните и материалноправни норми в сферата на държавната помощ, приети на 19 януари 1994 г. от Органа ⁽⁴⁾,

КАТО ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ на 25 февруари 2009 г. Комисията на Европейските общности (наричана по-нататък „Комисията на ЕО“) прие съобщение относно обработването на обезценените активи от банковия сектор на Общността ⁽⁵⁾,

КАТО ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ това съобщение е от значение и за Европейското икономическо пространство,

КАТО ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ ще се осигури еднакво прилагане на правилата за държавна помощ на ЕИП в цялото Европейско икономическо пространство,

КАТО ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ съгласно точка II от глава „ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ“ в края на приложение XV към Споразумението за ЕИП, Надзорният орган след консултации с Комисията ще приеме актове, съответстващи на приетите от Европейската комисия,

СЛЕД КОНСУЛТАЦИИ с Европейската комисия,

КАТО ПРИПОМНЯ, ЧЕ Органът се е консултирал по въпроса с държавите от ЕАСТ посредством писмо от 9 април 2009 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Насоките за държавна помощ се изменят с въвеждането на нова глава за обработването на обезценените активи от банковия сектор на ЕИП. Новата глава е в приложението към настоящото решение.

Член 2

Адресати на настоящото решение са Република Исландия, Княжество Лихтенщайн и Кралство Норвегия.

⁽¹⁾ Наричан по-нататък „Органът“.

⁽²⁾ Наричано по-нататък „Споразумението за ЕИП“.

⁽³⁾ Наричано по-нататък „Споразумението за надзор и съд“.

⁽⁴⁾ Насоки за прилагане и тълкуване на членове 61 и 62 от Споразумението за ЕИП и член 1 от Протокол 3 към Споразумението за надзор и съд, приети и издадени от Органа на 19 януари 1994 г., публикувани в Официален вестник на Европейския съюз (наричан по-нататък ОВ) L 231, 3.9.1994 г., стр. 1 и в притурката за ЕИП № 32 от 3.9.1994 г., стр. 1. Насоките бяха последно изменени на 22 април 2009 г. Наричани по-нататък „Насоки за държавна помощ“. Актуализираният текст на Насоките за държавна помощ е публикувана на уебсайта на Органа: <http://www.eftrasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽⁵⁾ Публикувано в ОВ С 72, 26.3.2009 г., стр. 1.

Член 3

Само текстът на английски език е автентичен.

Съставено в Брюксел на 22 април 2009 година.

За Надзорния орган на ЕАСТ

Per SANDERUD
Председател

Kurt JÄGER
Член на колегията

_____

ПРИЛОЖЕНИЕ

ОБРАБОТВАНЕ НА ОБЕЗЦЕНЕНИТЕ АКТИВИ В БАНКОВИЯ СЕКТОР НА ЕИП ⁽¹⁾**1. Въведение**

- (1) От средата на 2007 г. функционирането на кредитните пазари на едро беше сериозно затруднено. В резултат на това намаляха ликвидните средства в банковия сектор, както и се появи нежелание банките да отпускат заеми помежду си и на останалата част от икономиката. Тъй като смущенията на кредитните пазари нараснаха през последните осемнадесет месеца, финансовата криза се задълбочи и глобалната икономика навлезе в дълбока рецесия.
- (2) Трудно е да се намерят решения на финансовата криза и за възстановяването на глобалната икономика, без да се осигури стабилност в банковия сектор и останалата част на финансовата система. Само тогава доверието на инвеститорите ще се възстанови и банките ще възобновят нормалното си отпускане на кредити. Съответно държавите от ЕИП взеха мерки за подпомагане на стабилността на банковите си сектори и за поддържане на кредитирането като предоставяне на нов капитал чрез използване на публични средства и предоставяне на държавни гаранции за междубанковото кредитиране.
- (3) Няколко държави от ЕИП обявиха своето намерение да допълнят съществуващите си мерки за подкрепа с осигуряването на някакъв вид облекчение на обезценените банкови активи. Тези изявления, заедно с подобна инициатива в САЩ, предизвикаха по-широк дебат в ЕИП относно ползите от облекчението на активите като правителствена мярка в помощ на банките. В контекста на този дебат съобщението на Европейската комисия, което съответства на настоящата глава от Насоките за държавна помощ на Надзорния орган на ЕАСТ беше изготвено от службите на Комисията след консултации с Европейската централна банка (ЕЦБ) и следва препоръките, издадени от Евросистемата на 5 февруари 2009 г. (вж. приложение 1).
- (4) В настоящата глава се акцентира върху въпросите, които трябва да бъдат решени от държавите от ЕАСТ при разглеждането, създаването и привеждането в действие на мерките за облекчение на активите. Като цяло тези въпроси се отнасят до аргументацията за облекчението на активите като мярка за опазване на финансовата стабилност и поддържане на отпускането на кредити от банките; дългосрочните съображения за жизнеспособността на банковия сектор и бюджетната устойчивост, които трябва да бъдат взети предвид при разглеждането на мерките за облекчение на активите; и нуждата от общ и координиран подход в ЕИП към облекчението на активите, по-конкретно гарантирането на равнопоставеност. В контекста на подобен подход на ЕИП в настоящата глава се дават по-конкретни напътствия за прилагането на правилата за отпускането на държавни помощи към облекчението на активите, като се акцентира например върху i) изискванията за прозрачност и за оповестяване; ii) поделение на тежестта между държавата, акционерите и кредиторите; iii) съобразяване на стимулите за бенефициерите с целите на обществената политика; iv) принципи за допустимост, остойностяване и управление на обезценените активи при създаването на мерки за облекчение на активите; и v) връзката между облекчението на активи, другите правителствени мерки за помощ и реструктурирането на банките.

2. Облекчението на активите като мярка за предпазване на финансовата стабилност и поддържане на банковото кредитиране

- (5) Непосредствените цели на спасителните пакети на държавите от ЕИП, обявени през октомври 2008 г., са предпазването на финансовата стабилност и поддържането на предоставянето на кредити на реалната икономика. Прекалено рано е да се правят окончателни заключения за ефективността на пакетите, но е ясно, че те предотвратиха риска от финансов крах и подпомогнаха функционирането на важни междубанкови пазари. От друга страна от обявяването на пакетите предоставянето на кредити на реалната икономика се развива неблагоприятно, като последните статистически данни подсказват рязко забавяне на кредитния растеж ⁽²⁾. В много държави от ЕИП все по-често се съобщава, че е отказан достъп до банков кредит на предприятия, и изглежда, че свиването на кредитната сфера е по-голямо от това, което може да се оправдае от съображения за цикличност.
- (6) Една от разкритите основни причини за недостатъчните кредитни потоци е несигурността, свързана с остойностяването и местоположението на обезценените активи, която от началото на кризата представлява източник на проблеми за банковия сектор. Несигурността относно остойностяването на активите не само продължава да подрива доверието в банковия сектор, но и отслаби ефекта от предприетите досега правителствените мерки за помощ. Банковата рекапитализация например осигури защита срещу обезценяването на активите, но голяма част от предоставения капиталов буфер бе погълната от банки, които съставиха резерви срещу бъдещо обезценяване на активите. Банките вече предприеха стъпки за решаването на проблема с обезценените активи. Те регистрираха съществено понижаване на

⁽¹⁾ Настоящата глава съответства на съобщението на Европейската комисия, озаглавено „Съобщение на Комисията относно обработване обезценените активи в банковия сектор на Общността“.

⁽²⁾ Докато официалните данни за еврозоната показват, че банковото кредитиране на предприятията е все още устойчиво, общата тенденция е към отслабване, като процентния месечен растеж на отпуснатите кредити намалява отчетливо към края на 2008 г. През декември 2008 г. банковите кредити за частната икономика (заеми на не-ПФИ с изкл. на правителствата) са спаднали с 0,4 % в сравнение с ноември.

вписаната стойност на активите ⁽¹⁾, предприеха мерки за ограничаване на оставащите загуби чрез прекласифициране на активите в своите счетоводни баланси и постепенно заделиха допълнителен капитал, за да укрепят платежоспособността си. Проблемът обаче не е решен в достатъчна степен и поради неочакваната сила на икономическия спад може да се предположи, че и занапред кредитното качество на банковите активи все повече ще се влошава.

- (7) Облекчението на активите би било пряко насочено към проблема на несигурност по отношение на качеството на счетоводните баланси на банките и поради това ще спомогне да се възобнови доверието в сектора. Това би помогнало за избягването на риска от повторни рекапитализации на банките, тъй като обемът на обезценените активи расте на фона на влошаващо се състояние на реалната икономика. Въз основа на това няколко държави от ЕИП активно обмислят облекчението на обезценени активи на банките като допълнение към другите мерки.

3. Дългосрочни съображения: Възстановяване на жизнеспособността на банковия сектор и устойчивостта на публичните финанси

- (8) Мерките за облекчение на активите трябва да бъдат замислени и приведени в действие така, че най-ефективно да бъдат постигнати непосредствените цели за предпазване на финансовата стабилност и поддържане на банковото кредитиране. Важен въпрос, на който трябва да се отговори в този контекст, е осигуряването на адекватно участие в мерките за облекчение на активите, като се създадат подходящо ценообразуване и условия, и като участието бъде задължително, ако се прецени че е необходимо. Акцентът при създаването и привеждането в действие на мерките за облекчение на активите не следва да се поставя обаче единствено върху тези непосредствени цели. Особено важно е да се вземат предвид и дългосрочните съображения.

- (9) Ако мерките за облекчение на активите не се проведат така, че да се избегне опасността от сериозно нарушаване на конкуренцията между банките (както в държавите от ЕАСТ, така и на трансгранична основа) в съответствие с Насоките за държавна помощ на Надзорния орган на ЕАСТ, включително и, когато е необходимо реструктуриране на бенефициерите, това би довело до структурно отслабване на банковия сектор в ЕИП с отрицателни последици за потенциала на производителността в останалата част на икономиката. В допълнение това би могло да доведе до постоянна нужда от правителствена намеса в сектора, което предполага постепенно увеличаване на тежестта за публичните финанси. Тези рискове са сериозни, като се има предвид вероятната степен на излагане на държавата. За да се намали рискът от подобни дългосрочни щети, правителствената намеса в банковия сектор следва да бъде подходящо насочена и съпътствана от предпазни механизми относно поведението на банките, чрез които стимулите за тях да бъдат съобразени с обществената политика. Тези мерки следва да са част от общото усилие за възстановяване на жизнеспособността на банковия сектор, основано на необходимото реструктуриране. Необходимостта от реструктуриране на банковия сектор като допълнение на правителствената подкрепа се разглежда по-подробно в контекста на правилата за държавна помощ по-нататък в раздели 5 и 6.

- (10) При разглеждането на създаването и изпълнението на мерките за облекчение на активите също е от съществено значение държавите от ЕАСТ да вземат под внимание бюджетния контекст. От приблизителните оценки за очакваните общи понижения на стойностите на активите личи, че настоящите, непредвидените или и двата вида бюджетни разходи за облекчение на активите биха могли да са значителни за държавите от ЕАСТ както в абсолютно, така и в относително изражение спрямо БВП. Правителствената подкрепа посредством облекчение на активите (и други мерки) не трябва да е в такъв мащаб, че да се създадат опасения за устойчивостта на публичните финанси като прекалено задължняване или проблеми с финансирането. Подобни съображения са особено важни в сегашния контекст на задълбочаващи се бюджетни дефицити, нарастване на нивата на публичния дълг и предизвикателства пред издаването на държавни облигации.

- (11) По-конкретно, бюджетното състояние на държавите от ЕАСТ ще бъде важен фактор при подбирането на управленския подход за активите, предмет на облекчение, а именно закупуване на активи, застраховане на активи, суап на активи или комбинацията от тези решения ⁽²⁾. Последиците за състоятелността на бюджета може да не се различават значително при различните подходи за облекчение на активите, тъй като финансовите пазари вероятно ще намалят потенциалните загуби на подобен принцип ⁽³⁾. Обаче подход, основан на безрезервно изкупуване на обезценени активи, би имал по-пряко въздействие върху бюджетните съотношения и държавното финансиране. Тъй като за избора на управленски подход към обезценените активи отговарят отделните държави от ЕАСТ, могат да се предвидят и хибридни подходи, чрез които лошите активи да се отделят от счетоводните баланси на банките в

⁽¹⁾ От средата на 2007 г. до първото тримесечие на 2009 г., общото понижение на стойността на активите е 1 063 млрд. USD, от които 737,6 млрд. USD са регистрирани от банки със седалище в САЩ, а 293,7 млрд. USD от банки със седалище в Европа. 68 млрд. USD от последната сума са обявени в Швейцария. Въпреки мащаба на вече обявените понижения, МВФ понастоящем прогнозира, че общите загуби на банките, произтичащи от обезценяването на активи, вероятно ще достигнат 2 200 млрд. USD. Тази оценка е въз основа на вземанията в световен мащаб по произлизици в САЩ ипотечни кредити, потребителски кредити и корпоративен дълг, и неотклонно расте от началото на кризата. Според някои пазарни коментатори общите загуби може да са много по-големи. Nouriel Roubini например, който твърдо оспорваше официалните оценки като прекалено ниски, смята, че само в САЩ общите загуби биха могли да достигнат 3 600 млрд. USD.

⁽²⁾ Тези решения са разглеждани по-подробно в приложение 2.

⁽³⁾ Закупуването на активи от страна на правителствата в по-дългосрочен план не е задължително да води до високи бюджетни разходи, ако впоследствие е възможно достатъчна част от придобитите активи да бъде продадена с печалба (вж. примерите в САЩ и Швеция в приложение 2). Това обаче предполага изпреварващи бюджетни разходи, които могат да увеличат брутния публичен дълг и брутната нужда на държавното финансиране. Подходът, основан на суап на дълг на държавното управление с обезценени активи, може да бъде използван за облекчаване на оперативните проблеми, свързани с издаването, но с него няма да се избегне въздействието върху съотношенията в бюджета, нито увеличението на предлагането на пазара на дълг на държавното управление.

отделен субект (в самите банки или извън тях), който да се ползва от някакви държавни гаранции. Такъв подход е привлекателен, тъй като осигурява много от предимствата на подхода със закупуването на активи от гледна точка на възстановяване на доверието в банковата система, като същевременно ограничава непосредственото въздействие върху бюджета.

- (12) В контекста на оскъдни бюджетни средства може да е удачно мерките за облекчение на активите да бъдат съсредоточени върху ограничен брой банки със системна значимост. За някои държави от ЕАСТ облекчението на активи за банките може да е силно ограничено поради съществуващите бюджетни ограничения и/или поради големината на счетоводните баланси на банките им спрямо БВП.

4. Потребност от общ и координиран подход в ЕИП

- (13) При разглеждането на някои видове мерки за облекчение на активите трябва да се отчете нуждата от съвместяване на непосредствените цели за финансова стабилност и банково кредитиране с нуждата от избягване на дългосрочни вреди за банковия сектор в ЕИП, за пазара в ЕИП и за по-широката част от икономиката. Това може да бъде постигнато най-ефективно чрез общ и координиран подход в ЕИП, който има следните по-широки цели:

- Укрепване на пазарното доверие чрез демонстриране на капацитет за ефективен отговор на финансовата криза на равнище ЕИП и създаване на предпоставки за положително отражение върху държавите от ЕИП и другите финансови пазари.
- Ограничаване на отрицателното отражение върху държавите от ЕИП, когато въвеждането на мерки за облекчение на активите от страна на държавата от ЕИП, първа предприела действия, оказва натиск върху други държави от ЕИП да последват примера ѝ, и създава риск от надпревара по субсидии между държавите от ЕИП.
- Защита на пазара на ЕИП на финансови услуги чрез осигуряване на последователност на мерките за облекчение на активите, въведени от държавите от ЕИП, и противопоставяне на финансовия протекционизъм.
- Осигуряване на спазването на изискванията за контрол на държавните помощи и всички други правни изисквания чрез по-нататъшното осигуряване на последователност на мерките за облекчение на активите и чрез свеждането до минимум на нарушаването на конкуренцията и моралния риск.

- (14) Координацията между държавите от ЕИП ще е необходима само на общо равнище и би могла да бъде постигната и при запазването на достатъчна гъвкавост, за да се изготвят мерки за конкретните ситуации на отделните банки. При липсата на достатъчна координация *ex ante* много от тези цели ще бъдат постигнати единствено с допълнителни изисквания за контрол на държавните помощи *ex post*. Поради това напътствия за основните характеристики на мерките за облекчение биха помогнали да се сведе до минимум нуждата от корекции и адаптирания, които произтичат от оценяването според правилата за държавните помощи. Такива напътствия се съдържат в разделите по-долу.

5. Насоки за прилагането на правилата за държавни помощи към мерките за облекчение на активите

- (15) Нормално задължение на банките е да оценят риска от активите, които придобиват, както и да се уверят, че са способни да покрият свързаните с тях евентуални загуби ⁽¹⁾. Облекчение на активите въпреки това може да се предвиди за подпомагане на финансовата стабилност. Публичните мерки за облекчение на активите са държавна помощ доколкото доколкото освобождават банката бенефициер от (или компенсират) нуждата да впише загуба или резерв за евентуална загуба от нейните обезценени активи и/или да освободи регулаторен капитал за други цели. Това ще е точно така, в случай че обезценените активи са закупени или застраховани на стойност над пазарната цена, или ако цената на гаранцията не компенсират държавата до евентуалния максимален размер на задължението ѝ, произтичащо от гаранцията ⁽²⁾.
- (16) Всяка помощ за облекчение на активи следва обаче да спазва общите принципи на необходимост, пропорционалност и възможно най-малко нарушаване на конкуренцията. Такова подпомагане предполага сериозно нарушаване на конкуренцията между банките бенефициери и тези, които не получават помощ, както и сред банките бенефициери с различни степени на нужда. Банките, които не получават помощ, и които като цяло са солидни, могат да се почувстват принудени да поискат намесата на държавата, за да съхранят конкурентната си позиция на пазара. Подобни нарушения на конкуренцията могат да възникнат между държавите от ЕИП, с риск от надпревара по субсидии между държавите от ЕИП (опитвайки се да спасят банките си, без да се интересуват от въздействието върху банките в другите държави от ЕИП) и тенденция към финансов протекционизъм и раздробяване на вътрешния пазар. Поради това участието в схема за облекчение на активи следва да бъде обвързано с изпълнението на ясно определени и обективни критерии, с цел да се избегне получаването на неправомерно предимство от отделни банки.

⁽¹⁾ Обикновено банките държат различни видове активи, сред които: парични средства, финансови активи (съкровищни бонове, обезпечения за дълг, капиталови ценни книжа, търгуеми отпуснати кредити и благородни метали), деривати (суапове, опции), отпуснати кредити, финансови инвестиции, нематериални активи, недвижима собственост, инсталации и оборудване. Загуби могат да възникнат, когато активите се продадат под счетоводната им стойност, когато стойността им е намалела и е създаден резерв за евентуални загуби, или ретроспективно, когато на падежа потокът на приходите е по-нисък отколкото счетоводната стойност.

⁽²⁾ Счита се, че гаранцията представлява държавна помощ, когато банката бенефициер не може да намери на пазара независим частен оператор, склонен да издаде подобна гаранция. Размерът на държавната помощ се определя като максималния нетен размер на задължението за държавата.

(17) В своите насоки за финансовите институции ⁽¹⁾ Надзорният орган на ЕАСТ (наричан по-нататък „Органът“) установи принципите, които управляват прилагането на правилата за държавни помощи, и по-специално по член 61, параграф 3, буква б) от Споразумението за ЕИП към всички мерки в подкрепа на банките в контекста на световната финансова криза. Впоследствие в нова глава на Насоките за държавна помощ ⁽²⁾ Органът даде по-подробни напътствия за практическото прилагане на тези принципи към рекапитализацията. В същия дух следните насоки, основани на същите принципи, определят ключовите характеристики на мерките или схемите за облекчение на активи, които определят тяхната ефективност, както и въздействието им върху конкуренцията. Насоките се прилагат еднакво към всички банки, на които е отпуснато облекчение на активите, независимо от индивидуалното им състояние, но практическите аспекти на тяхното прилагане могат да варират в зависимост от профила на риска и жизнеспособността на бенефициера. Принципите на тези насоки се прилагат *mutatis mutandis*, когато две или повече държави от ЕИП координират мерки за облекчение на активи на трансгранични банки.

(18) С настоящите напътствия се цели да се установят съгласувани принципи и условия, за да се осигури възможно най-голяма ефективност на мерките за облекчение на активи на пазара на ЕИП, като се има предвид дългосрочната цел за връщане към нормални пазарни условия и същевременно се запазва достатъчна гъвкавост, за да се отговори на специфични нужди, или да се приемат допълнителни мерки или процедури на индивидуално или национално ниво по съображения за финансова стабилност. Резултатът от ефективните мерки за облекчение на активите следва да бъде продължаването на отпускането на кредити на реалната икономика.

5.1. *Правилното определяне на проблема и пътища за неговото решаване: пълна прозрачност ex-ante, оповестяване на обезценените активи и изпреварваща оценка на допустимите банки*

(19) Всяка мярка за облекчение на активите трябва да се основава на ясно определяне на степента, в която банката е засегната от проблемни активи, самостоятелната ѝ платежоспособност преди отпускането на помощ, перспективите ѝ за възстановяване на жизнеспособност, като се вземат предвид всички възможни алтернативи, за да се улесни необходимото реструктуриране, да се избегне нарушаването на стимулите за всички участници и загубата на държавни средства, без това да допринесе за възобновяването на нормалните кредитни потоци към реалната икономика.

(20) Поради това, за да се сведе до минимум рискът от нова държавна намеса в полза на едни и същи бенефициери като предварително условие за облекчение на активите следва да са изпълнени следните критерии:

— Заявленията за помощ следва да са предмет на пълна *ex-ante* прозрачност и оповестяване от страна на допустимите банки на обезценените активи, които ще бъдат включени в мерките за облекчение; да се базират на адекватно остойностяване, заверено от признати независими експерти и утвърдено от съответния надзорен орган в съответствие с принципите за остойностяване, изложени в раздел 5.5 ⁽³⁾. Оповестяването на обезценените активи следва да бъде направено преди държавната намеса. Това следва да доведе до определяне на размера на помощта и на претърпените от банката загуби при трансфера на активи ⁽⁴⁾.

— С оглед на оценяването на капиталовата адекватност на банката и на перспективите ѝ за бъдеща жизнеспособност заявлението за помощ от определена банка следва да бъде последвано от пълен преглед на нейните дейности и счетоводни баланси. Прегледът трябва да бъде направен едновременно със заверката на обезценените активи, включени в програмата за облекчение на активите, но като се има предвид неговия мащаб, прегледът може да бъде завършен, след като банката вече участва в тази програма. Органът следва да бъде уведомен за резултатите от прегледа на жизнеспособността, които ще бъдат взети предвид и при оценяването на необходимите последващи мерки (вж. раздел 6).

5.2. *Поделяне на тежестта на разходите, породени от обезценените активи, между държавите, акционерите и кредиторите*

(21) Като общ принцип се налага банките да поемат в най-голяма степен загубите, свързани с обезценените активи. Затова на първо място се изисква пълна *ex ante* прозрачност и оповестяване, следвани от точното остойностяване на активите преди държавната намеса и справедливо възнаграждение на държавата за мярката за облекчение на активите, независимо от неговата форма, така че да се гарантира равностойна акционерска отговорност и поделяне на тежестта

⁽¹⁾ Част VIII от насоките за държавна помощ на Органа: „Прилагане на правила за държавната помощ към мерки, предприети по отношение на финансовите институции в контекста на настоящата световна финансова криза, публикувано в ОВ L 17, 20.1.2011 г., стр. 1 и в притурката за ЕИП № 3, от 20.1.2011 г., стр. 1“. Актуализираният текст на Насоките за държавна помощ е публикуван на уебсайта на Органа: <http://www.efasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽²⁾ Част VIII от Насоки за държавната помощ на Органа: „Рекapитализация на финансови институции в условията на настоящата финансова криза: ограничаване на помощта до минимално необходимата и предпазни мерки срещу ненужно нарушаване на конкуренцията“, публикувано в ОВ L 17, 20.1.2011 г., стр. 1 и в притурката за ЕИП № 3, от 20.1.2011 г., стр. 1. Актуализираният текст на Насоките за държавна помощ е публикуван на уебсайта на Органа: <http://www.efasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽³⁾ Без да засяга необходимостта от оповестяване на въздействието на мярката за облекчение на активите върху счетоводните баланси, което предполага подходящо поделяне на тежестта, термините „прозрачност“ и „пълно оповестяване“ следва да бъдат разбрани в смисъл на прозрачност спрямо националните органи, ангажираните независими експерти и Органа.

⁽⁴⁾ Размерът на помощта съответства на разликата между трансферната стойност на активите (обикновено основана на тяхната истинска икономическа стойност) и пазарната цена. В настоящата глава претърпените загуби представляват разликата между трансферната стойност и счетоводната стойност на активите. Действителните загуби ще бъдат определени едва *ex post*.

независимо от избора на конкретния модел. Комбинацията от тези елементи следва да доведе до цялостна съгласуваност на поделянето на тежестта сред разнообразните форми на държавна подкрепа, като се имат предвид конкретните отличителни черти на различните видове подпомагане ⁽¹⁾.

- (22) След като активите са точно остойностени и загубите правилно определени ⁽²⁾, и ако без държавна намеса би се стигнало до състояние на техническа неплатежоспособност, банката следва или да бъде поставена под попечителство или да бъде закрыта по съответния ред съгласно законодателството на ЕИП и националното законодателство. При подобно положение с оглед на запазването на финансовата стабилност и доверие може да е уместно на притежателите на облигации да се предостави защита или гаранции ⁽³⁾.
- (23) Когато по съображения за финансова стабилност не се препоръчва поставянето под попечителство или контролираната ликвидация на дадена банка ⁽⁴⁾, може да ѝ се отпусне помощ под формата на гаранция или закупуване на активи, като това се ограничават до стриктния минимум, така че тя да може да продължи да работи през един достатъчен период, който да ѝ позволи да подготви план за реструктурирането или контролираната си ликвидация. В подобни случаи се очаква акционерите също да понесат загуби поне в регулаторните граници на капиталовата адекватност. Национализацията също е вариант за решение, който може да бъде разглеждан.
- (24) Когато е невъзможно да се постигне пълно споделяне на тежестта *ex ante*, от банката следва да се изиска да допринесе за покриването на загубите или на риска на по-късен етап, например под формата на клаузи за дължими възстановявания, или в случай на застрахователна схема, чрез клауза за „първа загуба“, която да бъде понесена от банката (обикновено минимум 10 %) и клауза за „споделяне на остатъчната загуба“, която задължава банката да участва с определен процент (обикновено минимум 10 %) във всички допълнителни загуби ⁽⁵⁾.
- (25) Като общо правило колкото по-малък е първоначалният принос, толкова по-голяма е нуждата от принос от страна на акционерите на по-късен етап или под формата на преобразуване на държавни загуби в акции на банката и/или под формата на допълнителни компенсаторни мерки за ограничаване на нарушаването на конкуренцията при оценяването на необходимото реструктуриране.

5.3. Съобразяване на стимулите за банките да участват в облекчението на активите с целите на обществената политика

- (26) Като общо правило програмите за облекчение на обезценени активи следва да имат срок за регистриране, ограничен до шест месеца от момента, в който правителството открива схемата. Това ще ограничи стимулите за банките да отложат необходимото оповестяване с надеждата да получат по-високо ниво на облекчение на по-късен етап и ще улесни бързото решаване на банковите проблеми преди икономическият спад допълнително да влоши положението. През шестмесечния прозорец банките ще могат да представят „кошници“ с активи, които отговарят на условията за включване в мерките за облекчение на активите, с възможност за удължаване ⁽⁶⁾.
- (27) Може да се наложи създаване на подходящи механизми, за да се осигури, че банките, които имат най-голяма нужда от облекчение на активите, участват в правителствената мярка. Подобни механизми могат да включват задължително участие в програмата и следва да включват поне задължително оповестяване пред надзорните органи. Задължението за всички банки да обявят до каква степен имат свързани с активи проблеми, ще допринесе за ясното определяне на нуждата и на необходимия обхват на схема за облекчение на активи на равнище държава от ЕАСТ.
- (28) Ако участието не е задължително, схемата може да включва подходящи стимули (като издаването на варианти или на права на съществуващите акционери, които да им позволят да участват в бъдещи увеличения на капитала при преференциални условия), с които да се улесни възприемането от страна на банките без да има отклонение от принципите за прозрачност и оповестяване, справедливо остойностяване и поделяне на тежестта.
- (29) Участие след изтичане на шестмесечния период за включване ще е възможно само при изключителни и непредвидими обстоятелства, за които банката не е отговорна ⁽⁷⁾, и ще е предмет на по-строги условия като по-високо възнаграждение за държавата и/или по-широки компенсаторни мерки.

⁽¹⁾ Донякъде мерките за облекчение на активите могат да бъдат сравнени с капиталовите инжекции, тъй като осигуряват механизъм за поглъщане на загубите и оказват влияние върху регулаторния капитал. С първия вариант обаче държавата като цяло поема по-голям риск, свързан с конкретен портфейл от обезценени активи, без пряк принос от други, създаващи приход дейности, и средства на банката, и надхвърлящ евентуалния ѝ дял в банката. С оглед на по-големите загуби и по-ограничените печалби възнаграждението за облекчение на активите обикновено следва да бъде по-високо от възнаграждението за капиталови инжекции.

⁽²⁾ Сравняване на счетоводната стойност на активите с трансферната им стойност (т.е. истинската им икономическа стойност).

⁽³⁾ Обикновено защита на акционерите не следва да се допуска. Вж. решения на Комисията NN 39/08 (Дания, Aid for liquidation of Roskilde Bank) и NN 41/08 (Обединено кралство, Rescue aid to Bradford & Bingley).

⁽⁴⁾ Това може да се случи, когато големината на банката или видът на дейността ѝ не се поддават на административна или съдебна процедура или на контролираната ѝ ликвидация без опасни системни последици за другите финансови институции или за кредитирането на реалната икономика. В това отношение ще е необходима обосновка от монетарния и/или надзорния орган.

⁽⁵⁾ Други фактори, например по-високото възнаграждение, могат да повлияят на подходящото ниво. Освен това трябва да се отбележи, че *ex post* компенсациите единствено могат да възникнат няколко години след като мярката е била въведена, и поради това нежелателно да се удължи несигурността, свързана с остойностяването на обезценените активи. При клаузите за дължими възстановявания, основани на *ex ante* остойностяване, този проблем не съществува.

⁽⁶⁾ В случай на включени активи, чийто падеж може да е по-късно.

⁽⁷⁾ „Непредвидено обстоятелство“ е обстоятелство, което по никакъв начин не може да бъде предвидено от управителите на дружеството, когато взимат решението да не участват в програмата за облекчение на активите по време на периода за включване, и не е в резултат на небрежност или грешка на част от ръководството на дружеството или решение на групата, към която то принадлежи. Под „изключително обстоятелство“ се разбира изключително извън контекста на сегашната криза. Държавите от ЕАСТ, които желаят да се позоват на такива обстоятелства, следва да предоставят на Органа цялата необходима информация.

- (30) Достъпът до облекчение на активи следва винаги да бъде обвързан с определен брой ограничения в поведението на банките. В частност банките бенефициери следва да са обект на предпазни мерки, за да се гарантира, че капиталовият ефект от облекчението се използва за кредитиране, което отговаря адекватно на търсенето според търговските критерии и без дискриминация, а не за финансирането на стратегия за експанзия (по-специално придобиването на стабилни банки) в ущърб на конкурентите.
- (31) Трябва да бъдат разгледани също ограничения върху политиката на изплащане на дивиденди и на таваните в заплащането на ръководните кадри. Точните ограничения в поведението следва да бъдат определени въз основа на оценка на пропорционалността им, като се взимат под внимание различните фактори, които могат да налагат нуждата от реструктуриране (вж. раздел 6).

5.4. Допустимост на активите

- (32) При определянето на спектъра от допустими за облекчение активи трябва да бъде намерено равновесие между постигането на целта за незабавна финансова стабилност и необходимостта да се осигури възстановяване на нормалното функциониране на пазара в средносрочен план. Активите, често наричани „токсични активи“ (напр. американски ценни книжа, обезпечени с ипотечни кредити и свързаните с тях хеджове и деривати), от които започна финансовата криза и които до голяма степен загубиха своята ликвидност или подлежат на сериозно обезценяване, изглежда подхранват основната част от несигурността и скептицизма относно жизнеспособността на банките. Ограничаването до такива активи на обхвата на допустимите активи би намалило риска от евентуални загуби за държавите и би допринесло за предотвратяването на нарушаването на конкуренцията⁽¹⁾. Рискът от една прекалено ограничена мярка обаче е тя да се окаже недостатъчна за възстановяване на доверието в банковия сектор, като се имат предвид разликите между специфичните проблеми, пред които са изправени различните държави от ЕИП и банките, и степента, в която проблемът на обезценяването вече се е разпрострял върху други активи. Това е аргумент в полза на прагматичен подход, включващ елементи на гъвкавост, който ще гарантира, че други активи също ще се възползват от мерките за облекчение в подходяща степен, когато това е надлежно оправдано.
- (33) За предотвратяването на нарушенията на конкуренцията сред държавите от ЕИП и в рамките на банковия сектор в ЕИП и за ограничаването на стимулите за трансграничните банки да избират между различните национални мерки за облекчение е необходим общ и координиран подход в ЕИП за определяне на допустимите активи за мярката за облекчение. За да се гарантира последователността при определянето на допустимите активи в държавите от ЕИП, следва да бъдат създадени категории активи („кошници“), отразяващи степента на съществуващото обезценяване. В приложение 3 са дадени по-подробни напътствия за определянето на тези категории. Използването на такава категоризация на активите ще улесни сравняването на банките и профилите им на риска в цялото ЕИП. Тогава държавите от ЕАСТ ще трябва да решат кои категории активи могат да бъдат покрити и до каква степен, в зависимост от прегледа на Органа на степента на обезценяване на избраните активи.
- (34) Ще бъде необходимо да се разработи пропорционален подход, който да позволи на дадена държава от ЕАСТ, чийто банков сектор е допълнително засегнат от други фактори от такава величина, че да изложат на опасност финансовата стабилност (като например спукването на балон на собствения ѝ пазар на недвижима собственост), да разшири допустимостта до добре определени категории активи, отговарящи на тази системна заплаха, като това трябва да е надлежно обосновано и без количествени ограничения.
- (35) С оглед на разнообразието на обстоятелствата в различните държави от ЕАСТ и различните банки, може да се предвиди допълнителна гъвкавост, като се разреши възможността банките да бъдат облекчени от обезценени активи извън обхвата на допустимостта, определена по-горе, без да е необходима специфична обосновка най-много до 10—20 % от всички активи на дадена банка, които са обхванати от механизъм за облекчаване. Въпреки това, активите, които понастоящем не могат да бъдат сметени за обезценени, следва да не бъдат покрити от програма за облекчение. Облекчението на активи не следва да се превръща в неограничена застраховка срещу бъдещи последици от рецесията.
- (36) Като общ принцип, колкото по-широки са критериите за допустимост и колкото по-голям е делът на засегнатите активи в портфейла на банката, толкова по-радикални трябва да са реструктурирането и мерките с цел избягване на неоправдано нарушаване на конкуренцията. Във всеки случай Органът няма да приеме за допустими за мерките за облекчение активите, които са вписани в счетоводния баланс на банката бенефициер след определена крайна дата, предхождаща обявяването на програмата за облекчение⁽²⁾. В противен случай може да се стигне до подбор на активи и до недопустим морален риск от даването на стимул на банките да се въздържат от подобаваща оценка на рисковете при отпускането на кредити в бъдеще и при други инвестиции, като така се повторят абсолютно същите грешки, които доведоха до настоящата криза⁽³⁾.

5.5. Остойностяване на допустимите за облекчение активи и ценообразуване

- (37) Правилният и последователен подход към остойностяването на активите, включително на по-сложните и по-малко ликвидните активи, е от първостепенна важност за предотвратяването на неоправданите нарушения на конкуренцията и за избягване на надпревара по субсидии между държавите от ЕИП. За да се осигури максимална ефективност на мерките за облекчение на активите и да се намали рискът от нарушаване и от вредно подбиране, особено при

⁽¹⁾ Това изглежда е подходът, който САЩ възприеха спрямо Citigroup и Bank of America.

⁽²⁾ Като цяло Органът счита, че единна и обективна крайна дата като края на 2008 г. ще гарантира равнопоставеност между банките и между държавите от ЕИП.

⁽³⁾ Когато е необходимо, държавната подкрепа по отношение на рисковете от бъдещи активи може да се разглежда на основата на Насоките за държавна помощ на Органа, по-специално в главата за държавните гаранции и главата за временната рамка за мерки с държавна помощ за подпомагане на достъпа до финансиране в настоящата финансова и икономическа криза.

трансграничните банки, остойностяването следва да бъде извършено по обща методика, определена на равнище ЕИП и да бъде строго координирано *ex ante* от Органа във всички държави от ЕАСТ. За да се отчетат специфични обстоятелства, свързани например със съвременната наличност на съответните данни, може да се наложи използването на алтернативни методики, при условие че постигат съответната прозрачност. При всички случаи допустимите банки, подлежащи на избор, следва да остойностяват ежедневно своите портфейли и редовно и често да оповестяват данни на националните органи и на надзорните си органи.

- (38) Когато остойностяването на активите се оказва особено сложно, могат да бъдат разгледани алтернативни подходи, като създаването на „добра банка“, посредством която държавата закупува добрите, а не обезценените активи. Обществената собственост върху една банка (включително национализацията) може да бъде алтернативен вариант с оглед на това остойностяването да бъде изместено във времето в контекста на реструктуриране или на контролирана ликвидация по съответния ред, като така се премахва несигурността относно истинската стойност на засегнатите активи ⁽¹⁾.
- (39) Като първи етап, когато това е възможно, активите следва да бъдат остойностени въз основа на настоящата им пазарна цена. Като цяло всеки трансфер на включен в схема актив по цена, която надвишава пазарната, представлява държавна помощ. При сегашните обстоятелства за тези активи настоящата пазарна стойност обаче може да е много различна от счетоводната или да не съществува при липсата на пазар (за някои активи пазарната стойност действително може да бъде нула).
- (40) Като втори етап стойността, определена на обезценените активи в контекста на програма за облекчение („трансферна стойност“), неизбежно ще бъде над настоящите пазарни цени, за да бъде постигнат ефектът на облекчение. За да се гарантира последователността при оценяването на съвместимостта на помощта, Органът би трябвало да вземе предвид трансферната стойност, която отразява основната дългосрочна икономическа стойност на активите („истинска икономическа стойност“) въз основа на базисните парични потоци и по-далечни времеви хоризонти, което е приемлив ориентир за съвместимостта на размера на помощта като възможно най-ниския необходим. За да се доближи максимално действителната икономическа стойност на активите, които са толкова сложни, че е невъзможно да се направи надеждна прогноза за тяхното развитие в обозримо бъдеще, ще трябва да се приложат еднакви проценти за намаляване на стойността на тези категории активи.
- (41) Следователно трансферната стойност по мерки за закупуване или застраховане на актив ⁽²⁾ следва да се базира на тяхната истинска икономическа стойност. Освен това следва да се осигури адекватно възнаграждение за държавата. Когато държавите от ЕАСТ сметнат за необходимо да използват трансферна стойност на активите, която надхвърля тяхната истинска икономическа стойност — особено, за да се избегне техническа неплатежоспособност — елементът на помощ, който се съдържа в мярката, е съответно по-голям. Това може да бъде прието единствено ако се съпътства от коренно реструктуриране и от въвеждането на условия, които позволяват възстановяването на тази допълнителна помощ на по-късен етап, например посредством механизъм за дължими възстановявания.
- (42) Процесът на остойностяване, както по отношение на пазарната, така и по отношение на истинската икономическа стойност, и възнаграждението на държавата следва да се придържат към същите ръководни принципи и процеси, посочени в приложение 4.
- (43) При оценяването на методите за остойностяване, предложени от държавите от ЕАСТ за мерките за облекчение, и на тяхното прилагане в отделните случаи Органът може да се консултира с експерти по остойностяване ⁽³⁾. Органът ще се опира също на знанията и опита на съществуващите органи, организирани на ниво ЕС, за да гарантира последователността на методиките за остойностяване.

5.6. Управление на активи, които подлежат на мерки за облекчение

- (44) От набора от възможности, посочен в раздел 4, държавите от ЕАСТ трябва да изберат най-подходящия модел за облекчение на банките от активите, в зависимост от сложността на проблема с обезценените активи, състоянието на отделните банки и бюджетните съображения. Целта на контрола на държавната помощ е да се гарантира, че характеристиките на избрания модел са замислени така, че да се осигури равно третиране и да се предотвратят нарушенията на конкуренцията.
- (45) Въпреки че специфичните условия на ценообразуването за дадена мярка за помощ могат да варират, техните отличителни черти следва да не оказват значително въздействие върху адекватното поделение на тежестта между държавата и банките бенефициери. Въз основа на правилното остойностяване цялостният финансиращ механизъм на дадено дружество за управление на активи, на дадено застрахователно или хибридно решение следва да гарантира, че банката ще трябва да понесе еднакъв дял от загубите. В този контекст могат да се вземат предвид клаузите за дължими възстановявания. Като цяло всички схеми трябва да гарантират, че банките бенефициери понасят загубите, причинени от трансфера на активи (вж. по-долу параграф 50 и бележка под линия 11).
- (46) Независимо от модела, за да се улесни съсредоточаването на банката върху възстановяването на жизнеспособността и за да се предотвратят евентуалните конфликти на интереси, е необходимо да се осигури ясно функционално и организационно разграничение между банката бенефициер и нейните обезценени активи, особено по отношение на тяхното управление, служители и клиенти.

⁽¹⁾ Това е така, ако например държавата извърши суап на активи срещу държавни облигации на номиналната им стойност, но същевременно получи евентуални варанти върху капитала на банката, чиято стойност ще зависи от крайната продажна цена на обезценените активи.

⁽²⁾ В случай на мярка за застраховане, под трансферна стойност се разбира застрахованата сума.

⁽³⁾ Органът ще използва мнението на такива експерти по остойностяване по начин, подобен на начина при другите производства за държавна помощ, в които може да използва външни експертни мнения.

5.7. Процедурни аспекти

(47) В приложение 5 са дадени подробни напътствия относно последиците от тези насоки за процедурите по държавни помощи, както по отношение на първоначалното уведомление за помощта, така и при необходимост за оценките на плановете за реструктуриране.

6. Последващи мерки — реструктуриране и възстановяване на жизнеспособността

(48) Посочените по-горе принципи и условия определят рамката за създаването на мерки за облекчение на активи в съответствие с правилата за държавни помощи. В настоящия контекст правилата за държавни помощи целят да гарантират минимална и най-малко вредна за конкуренцията подкрепа за отстраняването на риска от банките бенефициери, свързан с определени категории активи, с оглед подготвянето на солидна основа за възстановяването на дългосрочната жизнеспособност без държавна помощ. Въпреки че обработването на обезценените активи според горепосочените принципи е необходима стъпка към възстановяването на жизнеспособността на банките, само по себе си то не е достатъчно за постигането на тази цел. За да избегнат повторното възникване на такива проблеми, и за да си осигурят устойчива рентабилност, в интерес на банките е да вземат необходимите мерки в зависимост от конкретното си положение и характеристики.

(49) Според правилата за държавна помощ и особено тези за помощта за оздравяване и реструктуриране подобно облекчение на активи се равнява на структурна операция и се налага внимателно да бъдат оценени три условия: i) адекватно участие на бенефициера в разходите на програмата за обезценени активи; ii) подходящи действия за възстановяването на жизнеспособността; и iii) необходими мерки за коригиране на нарушения на конкуренцията.

(50) Обикновено първото условие е изпълнено, когато се спазват изискванията, посочени в предишните глави, особено оповестяването, остойносттаването, ценообразуването и поделянето на тежестта. Това ще гарантира участие на бенефициера поне с пълните загуби, възникнали при прехвърлянето на активите върху държавата. Когато това е физически невъзможно, по изключение помощта все пак може да бъде разрешена, но подлежи на по-строги изисквания, свързани с другите две условия.

(51) Изискванията за възстановяване на жизнеспособността и нуждата от коригиране на нарушенията на конкуренцията ще бъдат определени според конкретния случай. По отношение на второто условие — необходимостта от възстановяването на дългосрочната жизнеспособност, трябва да се отбележи, че облекчението на активите може да допринесе за постигането на тази цел. Прегледът на жизнеспособността следва да потвърди действителната и бъдеща капиталова адекватност на банката след като се направи пълна оценка и отчитане на евентуалните рискови фактори ⁽¹⁾.

(52) След първоначалното разрешение за мерките за облекчение на активите оценката на Органа за степента на необходимото реструктуриране ще бъде направена въз основа на следните критерии: критериите, определени в насоките за държавна помощ на Органа относно рекапитализацията на банките и частта от активите на банката, които са предмет на облекчение; трансферната цена на такива активи в сравнение с пазарната цена; специфичните характеристики на отпуснатото облекчение на активи; пълният размер на риска, на който се излага държавата, свързан с активите на дадена банка, претеглени спрямо риска; естеството и произходът на проблемите на банката бенефициер; и солидността на бизнес модела на банката и нейната инвестиционна стратегия. За да добие пълна представа за положението на банката бенефициер, Органът ще вземе предвид също всички допълнително отпуснати държавни гаранции или държавна рекапитализация ⁽²⁾.

(53) Дългосрочната жизнеспособност изисква банката да е способна да оцелее без държавна подкрепа, което предполага ясни плановете за възстановяване на получен държавен капитал и отказ от държавни гаранции. В зависимост от заключенията на тази оценка реструктурирането ще трябва да включва задълбочен преглед на дейността и стратегията на банката, включително например съсредоточаването върху основната дейност, преориентиране на бизнес моделите, закриването или освобождаването от бизнес поделения/дъщерни дружества, промени в управлението на активите и пасивите и други промени.

(54) Необходимостта от дълбоко реструктуриране се приема за задължителна, когато резултатът от съответното остойносттаване на обезценените активи, извършено според принципите, посочени в раздел 5.5 и приложение 4, е отрицателен капитал/техническа неплатежоспособност без намесата на държавата. Многократните искания за помощ и отклоняването от общите принципи, изложени в предходните раздели, обикновено издават нуждата от такова дълбоко реструктуриране.

(55) Дълбоко реструктуриране ще е необходимо и когато банката вече е получила държавна помощ под каквато и да е форма, която е била предназначена за избягване или покриване на загубите, или която в своята цялост е надхвърляла 2 % от активите на банката, претеглени спрямо пълния риск, обръщайки дължимото внимание на особеностите на положението, в което се намира всеки бенефициер ⁽³⁾.

(56) Графикът на задължителните за възстановяването на жизнеспособността мерки ще отчита конкретното положение на засегнатата банка, както и общото положение на целия банков сектор без неоправдано отлагане на необходимите промени.

⁽¹⁾ Също трябва да се осигури, доколкото е необходимо, изпълнението на критериите от параграф 40 от насоките за държавна помощ на Органа, касаеща Рекапитализацията на финансови институции в условията на настоящата финансова криза.

⁽²⁾ За банките, които вече са предмет на задължението за реструктуриране вследствие на вече отпусната държавна помощ, планът ще трябва надлежно да вземе под внимание новата помощ и да предвиди всички варианти, от реструктуриране до контролирана ликвидация.

⁽³⁾ За целите на настоящия параграф не се взема предвид участието в одобрени схеми за кредитни гаранции, когато за покриването на загуби не се прибегва до гаранцията.

- (57) Трето, степента на необходимите компенсаторни мерки следва да бъде проучена въз основа на нарушенията на конкуренцията, предизвикани от помощта. Това може да включва намаляване на големината или освобождаване от печеливши бизнес единици или дъщерни дружества, или поемането на ангажимент за поведение, което ограничава търговското разрастване.
- (58) Необходимостта от компенсаторни мерки се приема за задължителна, ако банката бенефициер не изпълнява условията, посочени в предходните параграфи, особено тези относно оповестяването, остойносттаването, ценообразуването и поделянето на тежестта.
- (59) Органът ще направи оценка на обхвата на необходимите компенсаторни мерки в зависимост от оценката на нарушаването на конкуренцията, предизвикано от помощта, и в частност въз основа на следните фактори: общ размер на помощта, включително от мерките за гаранция и рекапитализация; обем на обезценените активи, ползващи се от мярката; дял на загубите, причинени от активите; обща стабилност на банката; профил на риска на активите за облекчаване; качество на управление на риска в банката; ниво на съотношенията за платежоспособност при липса на помощ; пазарно положение на банката бенефициер и нарушения на конкуренцията, произтичащи от продължаващите пазарни дейности на банката; и въздействие на помощта върху структурата на банковия сектор.
- 7. Заключителна разпоредба**
- (60) Настоящата глава от насоките за държавна помощ се прилага от датата на приемането ѝ, като се има предвид финансовият и икономическият контекст, който налагаше незабавни действия.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

НАПЪТСТВИЯ НА ЕВРОСИСТЕМАТА ОНОСНО МЕРКИТЕ ЗА ПОДКРЕПА НА АКТИВИТЕ НА БАНКИТЕ

Евросистемата определи седем ръководни принципа за мерките в подкрепа на активите на банките:

- *допустимост на институциите* — тя следва да е на доброволен принцип, като в случай на ограничения е възможно даване на приоритет на институции с голяма концентрация на обезценени активи;
- *относително широко определение на активи*, допустими за подпомагане;
- *остойностяване на допустимите активи*, което е прозрачно и за предпочитане е въз основа на набор от подходи и общи критерии, които да са приети във всички държави от ЕИП и да се основават на експертните мнения на трети страни, използването на модели с входни данни на микроикономическо ниво за оценка на икономическата стойност на очакваните загубите и тяхната вероятност, а когато оценката на пазарната стойност е особено трудна, или когато положението налага бързи действия, прилагането на специфични за различните активи намаления на счетоводната стойност на активите;
- *адекватна степен на разделяне на риска* като необходим елемент на всяка схема за помощ с цел да се ограничат разходите за правителството, да се предвидят правилни стимули за участващите институции и да се запази равнопоставеността между тези институции;
- *достатъчно дълъг срок* на схемите за подпомагане на активите, който евентуално да съвпада с падежната структура на допустимите активи;
- *управлението на институциите* следва да продължи да се води от стопанските принципи, както и да се дава предимство на схемите, които предвиждат ясно определени стратегии за излизане; както и
- *обвързаност* на публичните схеми за подкрепа с някои измерими показатели като ангажиментите за продължаване на отпускането на кредити, за да се отговори на търсенето при съблюдаване на търговските критерии.

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

Различните възможни подходи към облекчението на активите и опитът, получен от използването на решения от вида „лоша банка“ в САЩ, Швеция, Франция, Италия, Германия и Швейцария**I. ВЪЗМОЖНИ ПОДХОДИ**

По принцип могат да бъдат разгледани два широки подхода към управлението на активите, предмет на мерки за облекчение:

- Отделяне на обезценените от добрите активи в рамките на една банка или в банковия сектор като цяло. Съществуват няколко варианта на този подход. За всяка банка може да бъде създадено дружество за управление на активи (лоша банка или заслон срещу риска), благодарение на което обезценените активи да бъдат прехвърлени на отделен юридически субект, като активите продължават да се управляват от засегнатата банка или от отделен субект, а евентуалните загуби се поделят между „добрата банка“ и държавата. Друго решение е държавата да основе самостоятелна институция (често наричана „агрегираща банка“), която да изкупи обезценените активи на дадена банка или на банковия сектор като цяло, като по този начин позволи на банките да възобновят своето нормално кредитно поведение, необременявани от риска от понижаване на стойността на активите. Този подход може също да включва предварителна национализация, чрез която държавата да поеме контрола над няколко или над всички банки от отрасъла преди да раздели добрите от лошите им активи.
- Схема на застраховане на активите, при която банките запазват обезценените активи в счетоводните си баланси, но при загуба се обезщетяват от държавата. В случай на застраховане на активите, обезценените активи остават в счетоводните баланси на банките, които се обезщетяват от държавата за някои или всички загуби. Специфичен проблем, свързан със застраховането на активи, е определянето на подходящата премия за разнородните и сложни активи, която по принцип трябва да отразява някаква комбинация между остойността и рисковите особености на застрахованите активи. Друг проблем е, че застрахователните схеми са технически трудни за използване в ситуациите, когато застрахованите активи са пръснати между голям брой банки, а не са съсредоточени в няколко по-големи банки. На последно място фактът, че застрахованите активи остават в счетоводните баланси на банките, ще допусне възможността от конфликт на интереси и ще премахне важния психологически ефект от ясното отделяне на добрата банка от лошите активи.

II. ОПИТЪТ С „ЛОШИ“ БАНКИ

През 1989 г. в САЩ е създадено дружеството Resolution Trust Corporation (RTC), държавно дружество за управление на активи. RTC бе натоварено с ликвидирането на активи (основно активи, свързани с недвижима собственост, включително и ипотечни кредити), които са принадлежали на спестовни и кредитни сдружения, обявени в несъстоятелност от Office of Thrift Supervision вследствие на кризата в спестяването и отпускането на кредити (1989—1992 г.). RTC също поема застрахователните функции на бившата агенция Federal Home Loan Bank Board. Между 1989 г. и средата на 1995 г. Resolution Trust Corporation закри или преобразува 747 спестовни и кредитни институции с активи на обща стойност 394 млрд. USD. През 1995 г. неговите компетенции бяха прехвърлени на Savings Association Insurance Fund на Federal Deposit Insurance Corporation. Като цяло цената за данъкоплатците се изчислява на 124 млрд. USD по цена на долара за 1995 г.

RTC работеше чрез така наречените „програми за дялово партньорство“ (equity partnership programs). Всички дялови партньорства включваха партньор от частния сектор, който придобива участие в кошница от активи. Чрез запазване на участие в портфейли от активи RTC можа да се възползва от изключително високата възвръщаемост, постигната от портфейлните инвеститори. В допълнение дяловите партньорства позволиха на RTC да се възползва от мениджърските и ликвидационни усилия на своите частни партньори, а структурата спомогна за уеднаквяване на стимулите в по-голяма степен от това, което обикновено съществува в отношенията между възложител и изпълнител. Различните видове дялови партньорства са следните: Multiple Investment Fund (ограничено и избрано партньорство, неидентифициран портфейл от активи), N-series and S-series Mortgage Trusts (състезателно наддаване за идентифициран портфейл от активи), Land fund (реализиране на печалба от дългосрочно възстановяване и разработване на земята) и JDC Partnership (избор на общ партньор според метода „конкурс за красота“ за негарантирани активи и такива, чиято стойност е под съмнение).

В Швеция като част от политиката за преодоляване на финансовата криза през 1992/1993 г., бяха основани две дружества за управление на банкови активи (ДУА) *Securum* и *Retriva*, на които бе поверено управлението на проблемните кредити, отпуснати от финансовите институции. Активите на дадена засегната банка бяха разделени на „добри“ и „лоши“ активи, като лошите активи бяха прехвърлени на едно от двете дружества за управление на активи, предимно на *Securum* ⁽¹⁾. Една от характерните черти на шведската програма бе принуждаването на банките да оповестят

(1) Вж. Bergström, Englund и Thorell (2002 г.) и Heikensten (1998 г. а и b).

напълно очакваните загуби от кредити и да определят реалистични стойности на недвижимата собственост и на другите активи. За тази цел органът за финансов надзор затегна своите правила за определяне на вероятни загуби от кредити, както и за остойностяването на недвижимата собственост. С цел да получи еднакво остойностяване на активите в недвижимата собственост на банките, които кандидатстват за помощ, финансовият надзорен орган създаде комитет по остойностяване с експерти по недвижимата собственост. Ниските пазарни стойности, отредени на активите в процеса на предварителна проверка, допринесе ефективно за определяне на минималните стойности за активите. Тъй като участниците на пазара не очакваха цените да паднат под това ниво, търговията се запази ⁽¹⁾. В дългосрочен план двете дружества за управление на банкови активи се оказаха успешни в смисъл, че в общи линии бюджетните разходи за подпомагане на финансовата система бяха уравнивешени от приходите, които тези дружества получиха при ликвидирването на своите портфейли.

През 90-те години във Франция бе създаден публичен орган, ползващ се с неограничена институционална държавна гаранция, който да поеме и постепенно да ликвидира лошите активи на Credit Lyonnais. Лошата банка финансира придобиването на активите посредством заем, отпуснат от Credit Lyonnais. Поради това последната избегна вписването на загуби върху активите и освободи капитал за еквивалентно количество рисковопрегледени активи, тъй като с оглед на държавната гаранция претеглянето спрямо риска за заема, отпуснат на лошата банка е 0 %. Европейската комисия одобри лошата банка като помощ за реструктуриране. Характерна особеност на този модел е ясното разграничение между добрата и лошата банка с цел избягването на конфликти на интереси и клаузата „retour à meilleure fortune“ (с настъпването на по-добри времена) в полза на държавата относно печалбата на добрата банка. След няколко години банката бе успешно приватизирана. Прехвърлянето на активи към лошата банка по счетоводна стойност обаче освободи акционерите от отговорността за загубите и с течение на времето показва високи разходи за държавата.

Няколко години по-късно в Италия Banco di Napoli бе разделена на лоша и на добра банка след като загубите бяха абсорбирани от съществуващите акционери, а Министерството на финансите я рекапитализира до необходимото за нейната платежеспособност ниво. Banco di Napoli финансира придобиването от лошата банка на сконтираните, но все още обезценени активи, посредством заем, субсидиран от Централната банка и насрещно гарантиран от Министерството на финансите. Оздравената банка бе приватизирана година по-късно. Както в случая с Credit Lyonnais, така и в този с Banco di Napoli, не е имало други преки бюджетни разходи за придобиването на лоши активи освен предоставянето на капитал на банките.

Неотдавна в Германия беше използван опростен вариант на лоша банка, за да се реши проблемът с лошите активи на германските Landesbanken. В случая с SachsenLB бенефициерът бе продаден като действащо предприятие в затруднение след като лошите активи на стойност от около 17,5 млн. EUR бяха насочени в предприятие със специалната цел (ПСЦ), което да държи активите до техния падеж. Бившият собственик Land of Saxony издаде гаранция за покриване на загуби за около 17 % от номиналната стойност, което чрез стрес тест бе прието за абсолютния максимум на възможните загуби (най-благоприятният сценарий е само 2 %). Новият собственик пое по-голямата част от рефинансирането и покри остатъчния риск. За минимален размер на помощта бе приет най-неблагоприятният сценарий от около 4 %. В случая с WestLB портфейл от активи на стойност 23 млрд. EUR беше насочен към ПСЦ и обезпечен с държавна гаранция от 5 млрд. EUR, за да бъдат покрити евентуалните загуби и да бъде предпазен счетоводният баланс от коригиране на стойността на активите съгласно МСФО (Международен стандарт за финансово отчитане). Това позволи на WestLB да предпази счетоводния си баланс от пазарните колебания на активите. На държавата бе изплатена гаранционна такса от 0,5 %. Този заслон срещу риска все още съществува и се счита за държавна помощ.

В Швейцария правителството създаде нов фонд, в който UBS прехвърли портфейл от токсични активи, чиято стойност бе определена от трета страна преди прехвърлянето. За да осигури финансиране на фонда, Швейцария първо инжектира капитал в UBS (под формата на ценни книжа, които могат да бъдат превърнати в акции на UBS), които UBS незабавно отписа от счетоводния си баланс и прехвърли на фонда. Останалата част от финансирането на фонда бе осигурена от Швейцарската национална банка под формата на заем.

В края на 90-те години условията, по които чешките банки отпусаха кредити на корпорации, бяха много либерални. Чешките банки сериозно пострадаха от това и се наложи да бъдат спасявани от правителството. За да се оздрави банковата система, счетоводните баланси на банките бяха прочиствани мащабно на няколко пъти.

През февруари 1991 г. чешкото правителство създаде консолидационна банка (Konsolidační banka, KOB), която да приеме от банковия сектор лошите кредити, натрупани преди 1991 г. — като наследените от централизираната планова икономика, особено онези, които са свързани с търговията с бившите социалистически страни. През септември 2001 г. тази специална банка бе превърната в агенция, която също трябваше да поеме лошите кредити, свързани с „новите иновационни“ кредити (особено така наречените приватизационни кредити, непродуктивни кредити и кредити, отпуснати с измама).

⁽¹⁾ Това ярко контрастира с японската политика, която определи прекалено високи стойности за „лошите“ активи и по този начин замрази пазара на недвижимата собственост за около десетилетие.

От 1991 г. нататък големите банки бяха освободени от лошите кредити и от 1994 г. действията се съсредоточиха върху по-малките банки. В частност рухването на Kreditní banka през август 1996 г. и последвалото частично бързо изтегляне на вложенията от Agrobanka подложиха на натиск чешката банкова система. Тези програми доведоха единствено до временно увеличаване на държавния дял в банките през 1995 г. и отново през 1998 г. поради отнемането на лиценза на Agrobanka. Като цяло държавният дял в банките нарасна от 29 % през 1994 г. на 32 % в края на 1995 г.

Освен това през 1997 г. бе одобрена стабилизационна програма в подкрепа на малките банки. В основаната си част тя се състоеше от замяна на некачествени активи срещу ликвидност, която достига до 110 % от капитала на всяка участваща банка, посредством изкупуването на некачествените активи от специално създадено дружество, наречено Česká finanční, като впоследствие остатъчните активи бъдат изкупени обратно в срок от 5 до 7 години. В програмата се включиха шест банки, но пет от тях бяха изключени след като не успяха да спазят нейните критерии и впоследствие прекратиха дейността си. По този начин стабилизационната програма не се увенча с успех и бе спряна.

До края на 1998 г. са били издадени 63 банкови лиценза (60 от тях преди края на 1994 г.). От края на септември 2000 г. дейност продължават 41 банки и клонове на чуждестранни банки, 16 са били обект на извънредни процедури (8 в ликвидация, 8 в производство по несъстоятелност), 4 са се слели с други банки, а лицензът на една чуждестранна банка е бил отнет, тъй като тя не е започнала никаква дейност. От оставащите 42 институции (включително СКА), 15 са били банки под местен контрол и 27 под чуждестранен контрол, в това число чуждестранни дъщерни дружества и чуждестранни клонове.

През май 2000 г. влязоха в сила изменените Закон за несъстоятелността и ликвидацията и Закон за публичните търгове, чиято цел беше да ускорят производствата по несъстоятелност и уравновесяването на правата на кредиторите и на длъжниците, като на специализирани дружества или юридически лица бъде разрешено да действат като синдици в производствата по несъстоятелност и бъде дадена възможност за договаряне на извънсъдебни споразумения.

ПРИЛОЖЕНИЕ 3

Определение за категории („кошници“) допустими активи и пълно оповестяване на обезценените активи, както и на цялата търговска дейност на дадена банка**I. ОПРЕДЕЛЕНИЕ ЗА КАТЕГОРИИ („КОШНИЦИ“) ДОПУСТИМИ АКТИВИ**

Определението за кошници от обезценени финансови активи на банки следва да бъде общ знаменател, основан на вече съществуващи категории, използвани за:

1. Пруденциално докладване и остойностяване (базелски стълб 3 = Директива за капиталовите изисквания (ДКИ) приложение XII; FINREP и COREP).
2. Финансово докладване и остойностяване (IAS 39 и особено IFRS 7).
3. Специализирано *ad hoc* докладване за кредитната криза: разработките относно прозрачността на Международния валутен фонд, Форума за финансова стабилност, Roubini и Комитета на европейските органи за банков надзор — CEBS.

При определянето на кошницата от активи използването на общ знаменател от съществуващи категории за докладване и остойностяване ще:

- премахне всяка допълнителна тежест за банките при докладването;
- позволи оценяването на кошницата от обезценени активи на отделните банки въз основа на оценки на ЕИП и световни оценки (което може да е от значение за определяне на „икономическата стойност“ за определен момент); както и
- осигури обективни (изпитани) отправни точки за остойностяването на обезценените активи.

Като се има предвид гореизложеното, Органът предлага следните кошници от финансови активи като отправни точки за определянето на „икономическата стойност“ и на облекчението на обезценените активи:

Таблица 1

I. Структурирано финансиране/секюритизирани продукти					
Вид продукт	Счетоводна категория	База за остойностяване за схемата			Забележки
		Пазарна стойност	Икономическа стойност	Трансферна стойност	
1	RMBS	FVPL/AFS (*)			Допълнително подразделени според: географската област, старшинството на транша, рейтингите, обвързаните с рискови ипотечни кредити или с Alt-A активи, други основни активи, падежа/датата на издаване, резервите и намаляванията на стойността
2	CMBS	FVPL/AFS			
3	CDO	FVPL/AFS			
4	ABS	FVPL/AFS			
5	Корпоративен дълг	FVPL/AFS			
6	Други кредити	FVPL/AFS			
			Общо		
II. Несекюритизирани кредити					
Вид продукт	Счетоводна категория	База за остойностяване за схемата			Забележки
		Разход (**)	Икономическа стойност	Трансферна стойност	
7	Корпоративни	HTM/ L&R (*)	Разход (**)		Допълнително подразделени според: географската област, контрагентен риск (PD), смекчаване на кредитния риск (с обезпечение) и структури на падежите; резервите и намаляванията на стойността.
8	Жилищни	HTM/ L&R	Разход		
9	Други потребителски	HTM/ L&R	Разход		

Вид продукт	Счетоводна категория	База за остойностяване за схемата			Забележки
		Разход (**)	Икономическа стойност	Трансферна стойност	
		Общо			

(*) FVPL = Fair value through profit and loss (справедлива стойност с изменение в печалбата или загубата) = оборотния портфейл + опция за справедливата стойност; AFS = available for sale (наличен за продажба), HTM = Held to Maturity (задържан до падежа), L&R = loans and receivables (кредити и вземания).

(**) Разход означава счетоводната стойност на кредита минус обезценяването.

II. ПЪЛНО ОПОВЕСТЯВАНЕ НА ОБЕЗЦЕНЕНИТЕ АКТИВИ И СВЪРЗАНИТЕ С ТЯХ ТЪРГОВСКИ ДЕЙНОСТИ

Въз основа на кошниците от активи предоставената информация относно обезценените активи на дадена банка, които подлежат на мярка за облекчение на активите, следва да бъде представена с допълнителни обяснения, както се препоръчва в колоната за забележки в таблица 1.

Въз основа на добрите практики, забелязани от Комитета на европейските органи за банков надзор⁽¹⁾ (КЕОБН) относно оповестяването на дейности, засегнати от вълненията на пазара, информацията за дейностите на банките, свързани с обезценените активи, която ще бъде включена в прегледа на жизнеспособността, посочен в раздел 5.1, може да бъде структурирана по следния начин:

Таблица 2

Добри практики, забелязани от КЕОБН	Група на висшите надзорници (SSG): Оповестяване на водещите практики
<p><i>Бизнес модел</i></p> <p>Описание на бизнес модела (т.е. причините за впускане в дейностите и приносът в процеса на създаване на стойност) и, ако е приложимо, въведените промени (напр. в резултат на кризата).</p> <p>Описание на стратегиите и целите.</p> <p>Описание на важността на дейностите и на приноса към търговската дейност (включително в количествен аспект).</p> <p>Описание на вида дейности, включително и описание на инструментите, както и на тяхното функциониране и критериите за подбор, на които трябва да отговарят продуктите/инвестициите.</p> <p>Описание на ролята и на степента на участие на институцията, т.е. ангажименти и задължения.</p>	<p>Дейности (SPE). (*)</p> <p>Естество на излагането на риск (гарант, доставчик на ликвидни средства и/или подобряване на кредити) (SPE).</p> <p>Качествен анализ на политиката (LF).</p>
<p><i>Рискове и управление на риска</i></p> <p>Описание на естеството и степента на рисковете, възникнали във връзка с дейностите и инструментите.</p> <p>Описание на практиките за управление на риска, които са от значение за дейностите, описание на всички открити слаби места и на коригиращите мерки, предприети за тяхното отстраняване.</p> <p>В контекста на настоящата криза особено внимание трябва да бъде обърнато на риска от недостатъчна ликвидност.</p>	
<p><i>Въздействие на кризата върху резултатите</i></p> <p>Количествено и качествено описание на резултатите с акцент, поставен върху загубите (ако е приложимо) и върху намаляванията на стойността на активите, които влияят на резултатите.</p> <p>Разбивка на намаляванията на стойностите/загубите по вид продукти и инструменти, засегнати от кризата (CMBS, RMBS, CDO, ABS и LBO с допълнителна разбивка според различни критерии).</p> <p>Описание на причините и факторите, довели до оказаното въздействие.</p>	<p>Промяна в излагането на риск спрямо първоначалния период, а именно продажбите и намаляванията на стойността (CMB/LF)</p>

(1) Източник: Доклад на КЕОБН (Комитет на европейските органи за банков надзор) относно прозрачността на банковите дейности и продукти, засегнати от неотдавнашната пазарна нестабилност, 18 юни 2008 г.

Добри практики, забелязани от КЕОБН	Група на висшите надзорници (SSG): Оповестяване на водещите практики
<p>Сравнение на i) въздействията между (съответните) периодите и ii) счетоводния баланс на декларациите за приходите преди и след въздействието на кризата.</p> <p>Разграничаване на намаляванията на стойността между реализирани и нереализирани суми.</p> <p>Описание на влиянието на кризата върху цената на акциите на предприятието.</p> <p>Оповестяване на максималния риск от загуба и описание на начина, по който състоянието на институцията може да бъде засегнато от допълнителен спад или от възстановяване на пазара.</p> <p>Оповестяване на въздействието върху резултатите от движенията на кредитния спред, свързан със собствения пасив, и метода използван за определяне на това въздействие.</p>	
<p><i>Видове и нива на излагане на риск</i></p> <p>Номинална сума (или амортизиран разход) и справедлива стойност на текущото излагане.</p> <p>Сведения за защита на кредита (напр. чрез кредитни суапове за изпълнение) и нейния ефект върху излагането.</p> <p>Информация относно броя на продуктите</p> <p>Подробно оповестяване на излагането с разбивка по:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ниво на старшинство на транша; — ниво на кредитното качество (например рейтинги, качество на инвестицията, дата на издаване); — географски произход; — дали излаганията на риск са породени, запазени, складирани или закупени; — характеристики на продукта: например рейтинги, дял на рисковите ипотечни кредити, сконтони проценти, точки на свързване, спредове, финансиране; — характеристики на основните активи: напр. дата на издаване, съотношения заем/стойност, информация за запорите, средно претеглена продължителност на основните активи, допускане за бързината на предсрочно погасяване, очаквани кредитни загуби. <p>Хронология на промените в излагането между съответните периоди за докладване и основните причини (продажби, преотстъпвания, покупки, и др.).</p> <p>Анализ на неконсолидираните излагания (или които са били открити в хода на кризата) и свързаните с тях причини.</p> <p>Излагане на риск, свързан със еднолинейни застрахователи и качеството на застрахованите активи:</p> <ul style="list-style-type: none"> — номинални суми (или амортизиран разход) на застрахованите излагания, както и размера на закупената кредитна защита; — справедлива стойност на текущите излагания, както и на свързаната с тях кредитна защита; — реализирани и нереализирани суми на намаляването на стойността и на загубите. — разбивка на излагането на риск по рейтинги или контрагенти. 	<p>Размер на носителя спрямо общото рисково излагане на предприятието (SPE/CDO).</p> <p>Обезпечение: вид, траншове, кредитен рейтинг, отрасъл, географско разпределение, среден падеж, дата на издаване (SPE/CDO/CMB/LF).</p> <p>Хеджове, включително излагане на риск свързан със еднолинейни застрахователи, други контрагенти (CDO). Платежоспособност на контрагентите, осигуряващи хеджирането (CDO).</p> <p>Глобални заеми, RMBS, деривати, други (O).</p> <p>Подробности относно качеството на кредита (като кредитен рейтинг, съотношения заем/стойност, мерки за изпълнение) (O).</p> <p>Промяна в излагането на риск спрямо първоначалния период, а именно продажбите и намалявания на стойността (CMB/LF).</p> <p>Разграничаване на консолидираните от неконсолидираните носители. Причини за консолидирането (ако е приложимо) (SPE).</p> <p>Финансирано излагане и нефинансирани ангажменти (LF)</p>

Добри практики, забелязани от КЕОБН	Група на висшите надзорници (SSG): Оповестяване на водещите практики
<p><i>Въпроси, свързани със счетоводните политики и устойчивостяването</i></p> <p>Класификация със счетоводна цел на сделките и на структурираните продукти и свързаните с тях счетоводни обработки.</p> <p>Консолидация на SPE и на другите носители (като VIE) и асимилирането на последните със структурираните продукти, засегнати от кризата на рисковите ипотечни кредити.</p> <p>Подробно оповестяване на справедливите стойности на финансовите инструменти:</p> <ul style="list-style-type: none"> — финансовите инструменти, към които се прилага справедливата стойност; — йерархия на справедливите стойности (разбивка на всички излагания на риск, измерени по справедлива стойност на различните нива от нейната йерархията и разбивка между парични и дериватните инструменти, както и оповестяване на преминаването от едно ниво в друго); — обработване на печалбата от ден 1 (включително количествена информация); — използване на варианта със справедливата стойност (включително и условията за това използване) и съответните суми (със съответните разбивки). <p>Оповестяване на техниките за моделиране, използвани за устойчивостяването на финансовите инструменти, включително и анализ на следното:</p> <ul style="list-style-type: none"> — описание на техниките на моделиране и на инструментите, към които се прилагат; — описание на процеса на устойчивостяване (особено анализ на допусканията и входните фактори, на които моделите се основават); — вид на корекциите, приложени, за да се отрази рискът от модела и други видове неточности, свързани с устойчивостяването; — чувствителност на справедливите стойности; както и — стрес сценарии. 	<p>Методики за устойчивостяване и първични движещи сили (CDO).</p> <p>Корекции на кредитното устойчивостяване на конкретни контрагенти (CDO).</p> <p>Чувствителност на устойчивостяването спрямо промените в основните допускания и данни (CDO).</p>
<p><i>Други аспекти на оповестяването</i></p> <p>Описание на политиките за оповестяване и на принципите, които се спазват при оповестяване и финансово докладване.</p>	
<p><i>Въпроси, свързани с представянето</i></p> <p>Доколкото е възможно, за разбиране на участието на дадена институция в определен вид дейности, съответните оповестявания следва да бъдат съсредоточени на едно място.</p> <p>Когато информацията е разпръсната между различни части или източници, следва да бъдат предоставени ясни препратки, които да позволят на заинтересования читател да се ориентира между различните части.</p> <p>С цел подобряване на яснотата във възможно най-голяма степен описателните оповестявания трябва да бъдат допълнени с нагледни таблици и схеми.</p> <p>Институциите следва да гарантират, че използваната за описанието на сложни финансови инструменти и трансакции терминология, е съпътствана от ясни и адекватни обяснения.</p>	
<p>(*) В доклада на SSG всяка характеристика отговаря на определен вид SPE или на всички в тяхната цялост, а именно: SPE (Special Purpose Entities in general) (субекти със специална цел като общо понятие), LF (Leveraged Finance) (заемно финансиране), CMB (Commercial Mortgage-Backed Securities) (ценни книжа, обвързани с ипотечка върху търговска недвижима собственост), O (Other sub-prime and Alt-A Exposures) (други излагания на рискови ипотечни кредити и Alt-A излагания), CDO (Collateralised Debt Obligations) (ценни книжа, гарантирани с вземания).</p>	

ПРИЛОЖЕНИЕ 4

ПРИНЦИПИ И ПРОЦЕСИ НА ОСТОЙНОСТЯВАНЕТО И ЦЕНООБРАЗУВАНЕТО**I. Методика и процедура на остойностяване**

За целите на мерките активите следва да бъдат класифицирани според примерните таблици 1 и 2 от приложение 3.

Определянето на истинската икономическа стойност по смисъла на настоящата глава от насоките за държавна помощ на Органа (вж. раздел 5.5) следва да се базира на измерими пазарни входни данни и реалистични и предпазливи допускания относно бъдещите парични потоци.

Методът на остойностяване, който ще се приложи към допустимите активи, следва да бъде одобрен на равнище ЕИП и може да се променя в зависимост от засегнатите отделни активи или кошници от активи. Когато е възможно, докато активът съществува, остойностяването следва редовно да се актуализира в зависимост от пазарното развитие.

В миналото бяха изпробвани с различен успех няколко варианта на остойностяване. Когато пазарната стойност на някои категории активи е относително сигурна, полезни се оказаха опростените процедури на обрътания търг. Този подход обаче не беше удачен за оценяването на по-сложни активи в САЩ. При по-голяма несигурност относно пазарните стойности по-подходящи са по-сложните тръжни процедури, а за определянето на цената на всеки актив ще е необходим по-точен метод. За съжаление обаче, създаването му не е така просто. Моделираните изчисления за сложни активи представляват алтернатива, но техният недостатък е, че са силно зависими от залегналите в тях допускания ⁽¹⁾.

Вариантът с прилагането на еднакви коефициенти за намаляване на счетоводната стойност на всички сложни активи като цяло ще опрости процеса на остойностяване, въпреки че води до по-неточна цена на всеки отделен актив. Централните банки имат значителен опит по отношение на възможните критерии и параметри за гаранциите, дадени за рефинансиране и той може да послужи като полезна база за сравнение.

Независимо от избрания модел процесът на остойностяване и особено оценяването на вероятността от бъдещи загуби следва да се базира на строг стрес тест спрямо хипотезата за продължителна световна рецесия.

Остойностяването трябва да се базира на международно признати стандарти и целеви показатели. Една обща методика за остойностяване, приета на ниво ЕИП, и последователно прилагана от държавите от ЕИП, до голяма степен би допринесла за намаляване на опасенията относно заплахата за равнопоставеността, произтичаща от евентуалните сериозни последици от прилагане на нееднакви системи за остойностяване. При оценяването на методите за остойностяване, използвани от държавите от ЕАСТ за мерките за облекчение на активите, по принцип Органът може да се консултира с експерти по остойностяване ⁽²⁾.

II. Ценообразуването на държавната подкрепа въз основа на остойностяването

Остойностяването на активи не трябва да се бърка с ценообразуването на мярката за помощ. Закупуването или застраховането въз основа на установената текуща пазарна стойност или „истинската икономическа стойност“, като се имат предвид прогнозите за бъдещите парични потоци, при условие че активът се държи до неговия папез, на практика често ще надхвърли сегашните възможности на банките бенефициери за споделяне на тежестта ⁽³⁾. Целта на ценообразуването е трансферната стойност да се приближи възможно най-много до определената истинска икономическа стойност. Въпреки че предполага известно предимство в сравнение с текущата пазарна стойност, а следователно и държавната помощ, ценообразуването въз основа на „истинската икономическа стойност“ може да бъде възприето като противовес на настоящите пазарни ексцесии, подхранвани от сегашната криза, които доведоха до влошаването и дори до рухването на някои пазари. Колкото по-голямо е отклонението на трансферната стойност от „истинската икономическа стойност“, а следователно и размерът на помощта, толкова по-голяма е необходимостта от коригиращи мерки за гарантирането на правилно ценообразуване във времето (например чрез клаузи за по-добри времена) и нуждата от по-задълбочено реструктуриране. Допустимото отклонение от резултата на остойностяването следва да бъде ограничено за активите, чиято стойност може да бъде установена въз основа на надеждни пазарни данни, отколкото за тези, които се търгуват на неликвидни пазари. Неспазването на тези принципи представлява ясен знак за необходимостта от радикално реструктуриране и компенсаторни мерки, и дори за контролирана ликвидация.

При всички положения ценообразуването на облекчението на активите трябва да включва възнаграждение за държавата, което адекватно отчита рисковете от бъдещи загуби, които надхвърлят предвидените при определянето на „истинската икономическа стойност“ и евентуалните допълнителни рискове, свързани с факта, че трансферната стойност е над истинската икономическа стойност.

⁽¹⁾ При всички положения търгът ще е възможен единствено за хомогенни класове активи и при наличието на достатъчно голям брой потенциални продавачи. Освен това ще се наложи въвеждането на запазена цена, за да се защитят интересите на държавата и механизмът за дължими възстановявания, в случай че крайните загуби надхвърлят запазената цена, така че да се осигури достатъчен принос на банката бенефициер. За да бъдат оценени подобни механизми, ще трябва да бъдат представени съпоставителни сценарии с гаранционни схеми/схеми за закупуване, както и стрес тестове, с цел да се гарантира тяхната обща финансова равностойност.

⁽²⁾ Органът ще използва мнението на такива експерти по остойностяване по начин, подобен на начина при другите производства за държавна помощ, в които може да използва външни експертни мнения.

⁽³⁾ Вж. раздел 5.2 от насоките.

Такова възнаграждение може да бъде осигурено, като се определи трансферна цена на активите под „истинската икономическа стойност“ до такава степен, че да се осигури адекватна компенсация за риска под формата на кореспондиращо потенциално повишение или чрез съответното адаптиране на гаранционната такса.

Определянето на необходимата целева възвръщаемост може да се „вдъхнови“ от възнаграждението, което би било поискано за мерки за рекапитализация до размера на ефекта от планираното облекчение върху собствения капитал на банката. Това следва да съответства на главата от насоките за държавна помощ на Органа относно рекапитализацията на банки, като в същото време се взимат под внимание конкретните характеристики на мерките за облекчение на активите и особено фактът, че те може да излагат на по-голям риск, отколкото капиталовите инжекции ⁽¹⁾.

Системата на ценообразуване може също да включва варианти за акциите в банките, които по стойност се равняват на активите (което предполага, че заплатената по-висока цена ще доведе до евентуално по-голям капиталов дял). Един модел на такова ценообразуване може да бъде сценарий на закупуване на активи, при който вариантите да бъдат върнати на банката, когато активите се продадат от лошата банка и ако са достигнали необходимата целева възвръщаемост. Ако активите не осигурят тази възвръщаемост, банката следва да плати разликата в брой, за да бъде достигната целевата възвръщаемост. Ако банката не плати в брой, държавата ще продаде вариантите, за да достигне целевата възвръщаемост.

При сценарий с предоставяне на гаранция за активи, гаранционната такса може да бъде платена под формата на акции с фиксирана сложна лихва, която представлява целевата възвръщаемост. Ако гаранцията бъде използвана, държавата от ЕАСТ може да използва вариантите да придобие акции на стойност, равна на сумата, която е трябвало да бъде покрита от гаранцията.

Всяка система на ценообразуване трябва да гарантира, че цялостното участие на банките бенефициери намалява нетния размер на държавната намеса до необходимия минимум.

⁽¹⁾ В случай на предоставяне на гаранция за активи, трябва да се обърне внимание на факта, че за разлика от мерките за рекапитализация, не се осигурява ликвидност.

ПРИЛОЖЕНИЕ 5

ПРОЦЕДУРА ЗА ДЪРЖАВНА ПОМОЩ

Държавите от ЕАСТ, които уведомяват Органа относно мерки за облекчение на активите, следва да предоставят подробна информация относно всички елементи от значение за оценката на публичните мерки за помощ съгласно правилата за държавна помощ, определени в настоящата глава от насоките за държавна помощ ⁽¹⁾. Това по-специално включва подробно описание на методиката за остойностяване и предвиденото ѝ прилагане, както и независима експертна оценка от трета страна ⁽²⁾. Органът ще даде одобрение за срок от шест месеца, при условие че бъдат представени план за реструктуриране или преглед на жизнеспособността за всяка институция бенефициер в рамките на три месеца от включването ѝ в програмата за облекчение на активите.

Когато на банка е отпусната помощ като индивидуална мярка или по одобрена схема за облекчение на активите, държавата от ЕАСТ следва да предостави на Органа най-късно с уведомлението за плана за реструктуриране или прегледа на жизнеспособността подробна информация относно включените активи и тяхното остойностяване към момента на отпускане на индивидуалната помощ, както и заверените и утвърдени резултати от оповестяването на обезценените активи, включени в мярката за облекчение ⁽³⁾. Пълният преглед на дейностите на банката и нейният счетоводен баланс следва да бъдат представени възможно най-бързо с цел започване на дискусии относно подходящото естество и размер на реструктурирането много преди официалното представяне на плана за реструктуриране с оглед на ускоряването на този процес и осигуряването на яснота и правна сигурност възможно най-бързо.

За банките, които вече са се възползвали от други форми на държавна помощ под формата на одобрена гаранция, суапове на активи, схеми за рекапитализация или индивидуални мерки, за всяка помощ по схема за облекчение трябва да бъде докладвано първо в рамките на съществуващите задължения за докладване, с което Органът да добие пълна представа за различните мерки за държавна помощ в полза на отделните получатели на помощ и да оцени по-добре ефективността на предишните мерки и участието, което държавата от ЕАСТ предлага да въведе в общата оценка.

С оглед на адекватността на планираното реструктуриране и на коригиращите мерки посредством ново решение Органът отново ще оцени помощта, отпусната с временно одобрение ⁽⁴⁾, и ще разгледа нейната съвместимост за период, надхвърлящ 6 месеца.

На всеки шест месеца държавите от ЕАСТ следва да изпращат доклад на Органа относно функционирането на програмите за облекчение на активите и изпълнението на плановете за реструктуриране на банките. Когато държавата от ЕАСТ вече е обвързана със задължение за докладване на други форми на помощ в полза на банките си, докладът следва да бъде допълнен с нужната информация относно мерките за облекчение на активите и плановете за реструктуриране на банките.

⁽¹⁾ Настъчва се контакта преди самото уведомление.

⁽²⁾ Вж. раздел 5.5 по-горе и приложение 4.

⁽³⁾ Следва да бъде представено писмо от директора на надзорния орган, удостоверяващо подробните резултати.

⁽⁴⁾ За да се улесни работата на държавите от ЕАСТ и на Органа, Органът ще бъде подготвен да разглежда групирани уведомления за подобни случаи на реструктуриране/ликвидация. Органът може да счете, че не е необходимо да се представя план за класическа ликвидация на институция или когато големината ѝ е незначителна.

ПОПРАВКИ

Поправка на Регламент (ЕС) № 1261/2010 на Комисията от 22 декември 2010 година за налагане на временно изравнително мито върху вноса на някои пръти от неръждаема стомана с произход от Индия

(Официален вестник на Европейския съюз L 343 от 29 декември 2010 г.)

1. На страница 74 таблицата в член 1 следва да се замени със следната таблица:

„Дружество	Мито (%)	Допълнителен код по ТАРИК
Chandan Steel Ltd., Мумбай	3,4	B002
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Мумбай; Precision Metals, Мумбай; Hindustan Inox Ltd., Мумбай; Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Мумбай	3,3	B003
Viraj Profiles Vpl. Ltd., Тхане	4,3	B004
Дружества, изброени в приложението	4,0	B005
Всички други дружества	4,3	B999“

2. На страница 75, в заглавието на таблицата:

вместо: „Допълнителен код по ТАРИК АХХХ“

да се четат: „Допълнителен код по ТАРИК В005“.

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

